

Ikt. sz.: EUB-41/2-2/2019.

EUB-2/2019. sz. ülés
(EUB-18/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2019. március 4-én, hétfőn 10 óra 01 perckor
az Országház főemelet 66. számú termében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az Európai Bizottság 2019. évi éves munkaprogramja (A bizottság véleményének kialakítása a HHSZ 145. §-a alapján)	7
Hozzászólások, vélemények	7
Határozathozatal	10
Egyeztetési eljárás - Az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetése	
3.1. A Tanács rendelete a 2021-2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről [COM (2018) 322; 2018/0132 (APP)]	
3.2. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről [COM (2018) 324; 2018/0136 (COD)]	
3.3. A Tanács határozata az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről [COM (2018) 325; 2018/0135 (CNS)]	
3.4. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi és Migrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a Határigazgatási és Vízügyre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról [COM (2018) 375; 2018/0196 (COD)] (Tájékoztató az aktuális helyzetről)	10
Az elnök felvezetője	10
Takács Szabolcs Ferenc tájékoztatója	11
Dr. Adorján Richárd kiegészítése	15
Dányi Gábor kiegészítése	17
Kérdések, vélemények	18
Takács Szabolcs Ferenc válasza	23
Dányi Gábor válasza	27
Egyeztetési eljárás - A Közös Agrárpolitika jövője	
4.1. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitika keretében a tagállamok által elkészítendő stratégiai tervhez (KAP-stratégiai terv) nyújtott, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott támogatásra vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről [COM(2018) 392; 2018/0216 (COD)]	
4.2. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról, valamint az 1306/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről [COM(2018) 393; 2018/0217 (COD)]	

4.3. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU rendelet, a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló 1151/2012/EU rendelet, az ízesített borászati termékek meghatározásáról, megnevezéséről, kiszerezéséről, jelöléséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló 251/2014/EU rendelet, az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló 228/2013/EU rendelet és az egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról szóló 229/2013/EU rendelet módosításáról [COM(2018) 394; 2018/0218 (COD)] (Tájékoztató az aktuális helyzetről)	30
Az elnök felvezetője	30
Dr. Feldman Zsolt tájékoztatója	31
Kérdések, vélemények	33
Dr. Feldman Zsolt válasza	34
Egyeztetési eljárás - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb végrehajtása és korszerűsítése érdekében a 93/13/EGK irányelv (1993. április 5.), a 98/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról [COM (2018) 185; 2018/0090 (COD)] (Tájékoztató az aktuális helyzetről)	35
Keszthelyi Nikoletta tájékoztatója	36
Dr. Gyimesi Tamás Ferenc kiegészítése	38
Dr. Nemessányi Zoltán kiegészítése	39
Az ülés berekesztése	40

Napirend

1. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (átdolgozás) [COM (2017) 753; 2017/0332 (COD)]
(A bizottság állásfoglalásának kialakítása a HHSZ 140. § (5) bekezdése alapján)
(Zárt ülés!)

Előterjesztő:

Dr. Csányi Péter, az Emberi Erőforrások Minisztériumának helyettes államtitkára

Belügyminisztérium képviselője

Innovációs és Technológiai Minisztérium képviselője

2. Az Európai Bizottság 2019. évi éves munkaprogramja [COM (2018) 800]
(A bizottság véleményének kialakítása a HHSZ 145. §-a alapján)
3. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetése
 - 3.1. A Tanács rendelete a 2021-2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről [COM (2018) 322; 2018/0132 (APP)]
 - 3.2. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről [COM (2018) 324; 2018/0136 (COD)]
 - 3.3. A Tanács határozata az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről [COM (2018) 325; 2018/0135 (CNS)]
 - 3.4. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi és Migrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a Határigazgatási és Vízügyeszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról [COM (2018) 375; 2018/0196 (COD)]
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő:

Takács Szabolcs Ferenc, a Miniszterelnökség államtitkára

Dr. Adorján Richárd, a Pénzügyminisztérium helyettes államtitkára

Dányi Gábor, az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkára

4. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - A Közös Agrárpolitika jövője

4.1. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitika keretében a tagállamok által elkészítendő stratégiai tervhez (KAP-stratégiai terv) nyújtott, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott támogatásra vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről [COM(2018) 392; 2018/0216 (COD)]

4.2. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról, valamint az 1306/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről [COM(2018) 393; 2018/0217 (COD)]

4.3. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU rendelet, a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló 1151/2012/EU rendelet, az ízesített borászati termékek meghatározásáról, megnevezéséről, kiszerezéséről, jelöléséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló 251/2014/EU rendelet, az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló 228/2013/EU rendelet és az egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról szóló 229/2013/EU rendelet módosításáról [COM(2018) 394; 2018/0218 (COD)]
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő:

Dr. Feldman Zsolt, az Agrárminisztérium államtitkára

5. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb végrehajtása és korszerűsítése érdekében a 93/13/EGK irányelv (1993. április 5.), a 98/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról [COM (2018) 185; 2018/0090 (COD)]
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő:

Keszthelyi Nikoletta, az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkára

Dr. Gyimesi Tamás Ferenc, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára
Dr. Nemessányi Zoltán, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Oláh Lajos (DK), a bizottság alelnöke
Csöbör Katalin (Fidesz)
Horváth István (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Dr. Szél Bernadett (független)

Helyettesítési megbízást adott

Juhász Hajnalka (KDNP) Tessely Zoltánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főosztályvezető-helyettes
Dr. Tamás Csaba Gergely bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Takács Szabolcs Ferenc államtitkár (Miniszterelnökség)
Dr. Adorján Richárd helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium)
Dányi Gábor helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
Dr. Feldman Zsolt államtitkár (Agrárminisztérium)
Keszthelyi Nikoletta helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
Dr. Gyimesi Tamás Ferenc helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Nemessányi Zoltán helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Gurmai Zita (MSZP)

(A bizottság 9 óra 32 perctől 10 óráig zárt ülést tartott,
amelyről külön jegyzőkönyv készült.
A nyílt ülés kezdetének időpontja: 10 óra 01 perc)

Az Európai Bizottság 2019. évi éves munkaprogramja (A bizottság véleményének kialakítása a HHSZ 145. §-a alapján)

(A 3. napirendi ponthoz érkezett meghívottak megérkeznek az ülésre.)

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytatjuk a bizottsági ülésünket, de még mielőtt rátérünk a 3. napirendi pontra, ami a helyet foglaló államtitkárok napirendi pontja, a 2. napirendi pontunk következik: az Európai Bizottság 2019. évi éves munkaprogramja, itt a bizottság véleményének kialakítása a házszabály 145. §-a alapján történik.

Tisztelt Bizottság! Az Európai Bizottság munkaprogramját bizottságunk 2018 decemberében Navracsics Tibor biztos úrral vitatta meg. Ezt a véleménytervezetet a múlt héten csütörtökön minden képviselőtársamnak elküldtük, ma reggelig ehhez írásbeli vélemény nem érkezett. Tehát a mai ülésünkön a véleménytervezet elfogadásáról kell döntést hoznunk. Minden képviselőtársam megkapta a tervezett szöveget. Kérdezem, hogy van-e esetleg a képviselőtársaimnak észrevételük a véleménytervezettel kapcsolatban. *(Jelzésre:)* Bana alelnök úré a szó.

Hozzászólások, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Sok szeretettel köszöntöm a minisztériumok képviselőit is, valamint a sajtó megjelent munkatársait és a kedves érdeklődőket. Nagyobb összefüggésben szeretnék véleményt megfogalmazni, hiszen a véleménytervezettel kapcsolatban azt tudom elmondani, hogy a bizottsági munkatársak, ahogy az mindig is jellemző volt, rendkívül jó munkát végeztek, és felkészülten összeállították ezt a bizonyos véleménytervezetet, ami azt gondolom, hogy néhány ponton esetleg szorulhatna módosításra, ha valakinek valamilyen politikai jellegű felvetése lenne, de azért nem is történt ez meg valószínűleg más ellenzéki képviselők részéről sem, mert összességében ennek az iránya elfogadható mindannyiunk számára, ezért aztán köszönjük is a munkatársaknak a tőlük megszokott, felkészült munkát.

Viszont azt azért el kell mondanom, hogy rendkívül álságosnak tartom azt, hogy az Európai ügyek bizottsága megfogalmaz egy ilyen véleményt, állásfoglalást, miközben tele van plakátolva az ország azokkal az arcpirító plakátokkal, amikkel az Európai Bizottság elnökét, Jean-Claude Junckert támadja a magyar kormány. Én azt gondolom, hogy lehet kritikát megfogalmazni vele kapcsolatban, én is tudnék mondani néhány olyan politikai érvet, ami Jean-Claude Junckernek a bizottsági vezetésével... *(Csöbör Katalin közbeszól.)* Köszönöm szépen Csöbör Katalinnak a nagyon fontos kiegészítését, inkább szedjék le ezeket a plakátokat, én azt javaslom önöknek, nem kellene gusztustalan módon az országot teleplakátolni ezekkel, mert egy normális európai demokráciában ilyen nem történhetne.

Én szégyenletesnek tartom nemcsak ellenzéki képviselőként, hanem magyar állampolgárként is, hogy a magyar kormány az európai parlamenti választási kampányra úgy készül, hogy az Európai Unió első emberét ilyen módon támadja személyében, ilyen plakátokat helyez ki mindenhova. Persze most már hallhattuk, hogy majd ezt lecserélik, és Timmermans alelnök fog oda kerülni. Én azt gondolom, hogy ez is minősíthetetlen. Egy EP-választási kampánynak arról kellene szólnia, hogy elmondják a különböző politikai szereplők, hogy nekik mi a véleményük például a korrupció visszaszorításáról. Nyilván azzal tisztában vagyunk, hogy a kormánynak mi a hozzáállása ebben a vonatkozásban: továbbra is szeretnék a saját maffiahálózatukat kiszolgálni. Inkább erről

kellene beszélni, és arról, hogy milyen szomorú irányba fordultak az események az elmúlt évek során.

Én nagyon remélem, hogy nem fogunk eljutni odáig, hogy Orbán Viktor miniszterelnök kezdeményezi azt, hogy Magyarország hagyja ott az Európai Unió közösségét, mert ebbe az irányba mutatnak a dolgok. *(Csöbör Katalin közbeszól.)* Mi nem kezdeményeztünk ilyet soha, tisztelt képviselőtársam, viszont egyre inkább az látható sajnós, hogy a jelenlegi kormány és kormánypártok igencsak abba az irányba mennek, hogy keleti despotáknak kiszolgáltassák ezt az országot. Ez ellen minden lehetséges fórumon tiltakozni fogunk, és az európai parlamenti választási kampány során is határozottan el fogjuk mondani a véleményünket, hogy természetesen van szükség reformokra az Európai Uniót illetően, de semmiképpen nem merülhet fel az egy pillanatig sem, hogy Magyarország ne legyen tagja a továbbiakban az Európai Unió közösségének, az pedig mindannyiunk felelőssége, hogy milyen értékekkel töltjük meg az EU-t. Az ilyen jellegű megnyilvánulások, plakátkampányok semmiképpen nem illeszkednek ebbe a sorba.

Én tehát erre a kettősségre, erre az álságos helyzetre szerettem volna felhívni a figyelmet azzal együtt, hogy persze itt az állásfoglalás-tervezet helyénvaló, és én azt gondolom, hogy arról tényleg nem kell túlságosan hosszú vitát folytatni, főleg hogy a 3. napirendi pont ugyancsak fontos, és érdemes az ottani kérdéseket is részletesen megvitatnunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Alelnök Úr! Csak szeretném felhívni a figyelmet, hogy a napirendi pontunk témája az Európai Bizottság 2019. évi munkaprogramjáról szóló közlemény, amit minden képviselőtársam megkapott. Tehát most nem a kampányról van szó. Nagyon remélem, hogy az elkövetkezendő időszakban nem kampányolni fognak a képviselőtársaim a bizottsági üléseken, hanem az adott témához szólnak hozzá, természetesen saját politikai felfogásuknak megfelelően.

Tisztelt Bizottság! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Dr. Szél Bernadett és dr. Gurmai Zita jelentkezik.)* Tessék parancsolni, Szél Bernadett képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Szerintem nem egy rendszerbontó kérdés, hogy Gurmai Zita vagy én szólalok meg előbb. Van egy olyan pont, amiről szerintem egy kicsit beszélni kell, mert szerintem az Európai Unió jövője múlhat rajta, és a bizottságnak ebben van felelőssége.

Szó szerint az szerepel ebben a megszavazásra ítélt vagy elfogadásra ítélt tervezetben, hogy egyetért az egységes piac egyedülálló és gazdaságélénkítő jellegével, ugyanakkor megjegyzi, hogy a mobilitási csomag egyes elemeinek és a szociális jogok európai pillérének a végrehajtása újabb törésvonalakat emelhet a tagállamok között és csökkentheti az Unió versenyképességét.

Szeretném kiemelni, hogy a szociális pillér kialakítása és eredményes végrehajtása nélkül álláspontom szerint az Európai Uniónak korlátozott a jövője. Sok feszültséget okoz az, hogy szociális szempontból szétszakadt az Európai Unió. Azt látjuk, hogy Magyarország sok szempontból a peremére került az Európai Uniónak, és ebben nyilván az elmúlt nyolc évben kormányzó Fidesz-KDNP-nek meghatározó felelőssége van. Ezért is tartom fontosnak kiemelni azt, hogy amennyiben nem sikerül mérsékelni a különbségeket szociális tekintetben az Európai Unió polgárai között, és ebben nincs egy közös akarat az Unió egész területén, abból lesznek a törésvonalak. Úgyhogy nyilván nem segít az Európai Unió közös cselekvésének a motiválásában az, ha egymás fejével plakátoljuk tele az országot, és szégyenkampányt indítunk az Unió vezetője ellen, úgyhogy ebben a tekintetben Bana Tibor alelnök úrral messzemenőig egyetérték. Azt

gondolom, hogy ez a bizottság ne lepődjön meg azon, hogy ha egy ilyen plakátkampány zajlik az országban, akkor az ülésen téma az, ami éppen egy nemzetközi botrány nemcsak az Európai Unióban, hanem azt hiszem, az Atlanti-óceán túloldalán is, hogy hogyan kíván a magyar kormány versenyelőnyre szert tenni a politikai ellenfeleivel szemben.

Visszatérve tehát az emberek Európájára és arra, hogy a bér- és szociáliskörülmények-beli különbségek milyen feszültségeket okoznak, azt gondolom, hogy a bizottságnak eltökéltnek kell lenni abban, hogy mérsékelje észak és dél, kelet és nyugat között ezeket a meglévő különbségeket, és ilyen módon a magyar emberek is közel tudjanak kerülni ahhoz a lét- és életszínvonalhoz, amit tőlünk nyugatabbra és északabbra megtapasztalnak európai uniós honfitársaink, arról nem is beszélve, hogy már a régióon belül is leszakadt a magyar minimálbér, és minden tekintetben kezdünk most már Romániával versenyezni úgy, hogy mi vagyunk hátul, Románia pedig elől.

Úgyhogy a magam részéről azt tudom mondani, hogy legyenek ambiciózusak azzal kapcsolatban, hogy a szociális Európa gondolata, megvalósítása és eredményes végrehajtása a magyar polgárok szempontjából perdöntő jelentőségű legyen. Köszönöm.

ELNÖK: Gurmai képviselő asszonyé a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Kedves jelen lévő Kollégák! Államtitkár Úr! Az Európai Bizottság 2018. október 23-án terjesztette elő a 2019. évi munkaprogram. Az a kérdés, hogy miért csak most került a bizottság elé. Tehát ez lenne az első számú kérdésem.

A másik, hogy a hivatkozott házsabályi rendelkezés szerint, a 145. § szerint az európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottság az Európai Bizottságnak megküldött, a bizottsági konzultációs dokumentumról és jogalkotási aktus tervezetéről a politikai párbeszéd keretében kialakított véleményéről tájékoztatja a házelnököt. Korábban beszélt erről két képviselőtársam is. A Soros, Juncker kormányzati plakátkampány fényében képes-e a bizottság arra, hogy politikai előítélet nélkül adjon szakmai véleményt a házelnök számára a munkaprogramról? Ez a második dolog.

A harmadik kérdésem pedig az, miután a dokumentumban egyértelműen benne van az euró nemzetközi szerepének az erősítése, illetve beszámol a vízumkölcönösség esetében elért eredményekről is, erről szeretnék egy kicsit többet tudni, hogy mi újság az euróval? Mi az Alaptörvényünkbe beleírtuk a forint jelentőségét. Mit kezdünk akkor ezzel? Tehát milyen lépéseket teszünk az ügyben, hogy Magyarországon az euró bevezetésre kerülhessen a következő időszakban? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, van-e még kérdés vélemény. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok ilyen jelzést.

Tisztelt Bizottság! Tehát jelenleg a napirendi pontunk az Európai Bizottság 2019. évi munkaprogramjáról szól, mi egy politikai állásfoglalást alakítottunk ki. Természetesen ezt lehet támogatni, lehet nem támogatni. A feladat azt, hogy most erről szavazzunk, miután politikai vélemény kialakításáról van szó a házsabály szerint.

Tehát amennyiben nincs más észrevétel, kérdezem, ki az, aki támogatja, hogy a bizottság véleményt fogadjon el a házsabály 145. §-a alapján az ügynevezett.... *(Takács Szabolcs Ferenc jelentkezik.)*

TAKÁCS SZABOLCS FERENC államtitkár (Miniszterelnökség): Bocsánat! Köszönöm szépen. Tisztelettel üdvözlöm...

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr! Engedje meg, ön nem a napirendi pont előadója, tehát a következő napirendi pont... *(Takács Szabolcs Ferenc: Bocsánat, ez volt a kérdésem, hogy kinek szól...)* Természetesen ön kommentálhatja, de most a bizottság alakítja ki a saját véleményét, pontosabban a politikai véleményét. Tehát önök természetesen ott szerepelnek a következő napirendi pont előadóiként, tehát ez a napirendi pont önöket nem érinti. Nem kívánok erről vitát nyitni, úgysis a következő napirendi pontnál vissza fogunk térni, egy csomó időt spórolunk meg. Tehát ez az oka annak, hogy most nem adok szót államtitkár úrnak.

Határozathozatal

Tisztelt Bizottság! Tehát kérdezem, ki az, aki támogatja, hogy a bizottság véleményt fogadjon el a házszabály 145. §-a alapján az úgynevezett politikai párbeszéd keretében. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Hat igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Három tartózkodás, köszönöm szépen. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság imént elfogadott véleményéről tájékoztatom a házelnök urat, valamint az Európai Bizottságot.

Egyeztetési eljárás - Az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetése

3.1. A Tanács rendelete a 2021-2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről [COM (2018) 322; 2018/0132 (APP)]

3.2. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről [COM (2018) 324; 2018/0136 (COD)]

3.3. A Tanács határozata az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről [COM (2018) 325; 2018/0135 (CNS)]

**3.4. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi és Migrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a Határigazgatási és Vízügyeszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról [COM (2018) 375; 2018/0196 (COD)]
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)**

Most következik az a napirendi pont, ahol természetesen örömmel vesszük államtitkár úr hozzászólását. A harmadik napirendi pont: egyeztetési eljárás az Európai Unió 2020 utáni többéves költségvetéséről. Tehát egy tájékoztatót hallgatunk meg az aktuális helyzetről. Köszöntöm Takács Szabolcs Ferencet, a Miniszterelnökség európai uniós politikák kialakításáért és koordinációjáért felelős államtitkárát, aki már elég régóta vesz részt bizottsági munkánkban, valamint Földiák Gergelyt és dr. Adorján Richárd helyettes államtitkár urat a Pénzügyminisztérium részéről és Dányi Gábort, az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkárát.

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! A következő napirendi pontunk uniós tekintetben talán az egyik leglényegesebb kérdést járja körbe, immáron harmadik alkalommal. Tudniillik bizottságunk a 2018. július 3-ai ülésén döntött egyeztetési eljárás megindításáról az Európai Unió 2021-2027. közötti több éves pénzügyi keretéről szóló négy jogalkotási javaslat vonatkozásában.

Képviselőtársaim a háttéranyagokat megkapták, a Gazdasági és a Költségvetési bizottság véleményét szintén megismerhették. Úgy hiszem, hogy kiemelt fontossággal bír a következő 7 éves költségvetési ciklus, elsősorban a brexit feltételezett hatása, másodsorban pedig az új kihívások költségeinek beemelése és a hagyományos politikák támogatási mértékének megvédése okán.

Én úgy hiszem, hogy közel sem értünk még a végére, és biztos vagyok benne, hogy hosszú és kemény hónapok állnak még előttünk. Ezúttal is ismételten köszöntöm tehát az előterjesztőket. Elsőként Takács Szabolcs államtitkár úrnak adom meg a szót, tessék parancsolni!

Takács Szabolcs Ferenc tájékoztatója

TAKÁCS SZABOLCS FERENC államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel üdvözlöm az Európai ügyek bizottságának az elnökségét, vezetését, valamennyi képviselő hölgyet, urat és a megjelenteket. Elnézést kérek a hangomért, ez zavaró, de meg vagyok fázva, úgyhogy igyekszem majd keveset beszélni.

Talán még az előző polémiára visszatérve, bár valóban erre a napirendi pontra kaptam meghívást, csak én is tisztázni akartam az eljárási kérdéseket, hogy miután az Európai ügyek bizottsága szavaz a saját nyilatkozatáról, én is úgy éreztem, hogy ez nem a kormánynak szólt, de napirenden kívül természetesen mindenféle kérdésre, akár az MFF-be is beleágyazva, vagy abba a köntösbe rejtve, szívesen válaszolunk, de az elsődleges céloom az volt valóban, hogy a bizottságnak adjak egy tájékoztatást arról, hogy hogyan látjuk az Európai Bizottság költségvetési javaslatát.

És talán azzal kezdeném, hogy mindenekelőtt tisztázzuk ennek a státuszát. Ez egy javaslat, amit az Európai Bizottság 2018. május 2-án fogalmazott meg, tehát mindaz, ami elhangzik, az egy bizottsági javaslat értékelése, és nem egy olyan dokumentum, amelynek a tartalma, annak a megközelítése alapvetően egyébként az Európai Unió 2021-2027. közötti költségvetését jelenti majd.

A másik nagyon fontos kérdés, hogy azt is látnunk kell, hogy ennek a javaslatnak mi lehet a potenciális kifutása, és ebben irányadó az, hogy tavaly decemberben, 2018 decemberében, amikor az Európai Tanács, tehát a miniszterelnökök és az állam- és kormányfők tanácsa ülésezett, akkor az a politikai konklúzió született, hogy a javaslatot, tehát a '21 és '27 közötti költségvetési döntést minden bizonnyal csak 2019 őszén lehet meghozni, annak ellenére, hogy az Európai Bizottság nyilván azt ambicionálta, hogy még a saját működési terminusa alatt történjék ez meg. Tehát tisztelettel jelentem, hogy ezt a tagállamok, nem Magyarország, hanem a tagállamok egységesen elleneztek, aminek úgy gondolom, hogy van egy olyan demokratikus indokoltsága is, hogy miért is kell megállapodni egy ilyen fontos kérdésben, mint egy 7 éves költségvetés, egy olyan Európai Bizottsággal, amely 2021-ben már rég történelem lesz, a jelenlegi elnökével és minden más tisztviselőjével együtt. Csak egy zárójelet megnyitva, picit még reagálnék arra, amit Bana alelnök úr mondott. A kormány részéről nem úgy gondoljuk, hogy Jean-Claude Juncker úr az Európai Unió első embere, mi azt gondoljuk, hogy ő az Európai Bizottság elnöke. Az, hogy kit tekintünk az Unió első emberének, akár a miniszterelnököket is tekinthetjük. Egyébként az intézményi összefüggések tekintetében mi úgy gondoljuk, hogy primátusa az intézmények között az Európai Tanácsnak van, tehát nagyon sok első ember lehet, zárójelet bezárva. De azért mondtam csak most ezt el, mert generálisan nemcsak az elnök úr értékelését, hanem az általa vezetett Bizottság értékelését is ebben a kontextusban nézzük.

Az MFF kapcsán van egy alapkérdés, hogy mekkora legyen a főösszeg. Jelenleg az Unió tagállamai a GDP-jük 1 százalékát fizetik be az uniós költségvetésbe, és a kérdés az, hogy miután az egyik nagy befizető tagállam, az Egyesült Királyság minden bizonnyal belátható időn belül végül is távozik majd az Európai Unióból, logikusan és

értelemszerűen már nem fog befizetni, 2021-ben egészen biztosan nem. Tehát egy alapvető kérdés az, hogy a kisebb Európai Unió automatikusan kisebb költségvetést jelentsen-e vagy sem.

Ebben a tagállamok olyan értelemben megosztottak, hogy van 5 tagállam, nevezetesen a három skandináv ország, Finnország, Dánia, Svédország, valamint a velünk szomszédos Ausztria, illetve Hollandia, amelyek úgy gondolják, hogy egy kisebb Uniónak kisebb költségvetéssel kell rendelkeznie. A többi tagállam, tehát a bennmaradó 27-ből 22 viszont nem ezen az állásponton van. Tehát ez egy alapkérdés, hogy hogyan építkezzünk, hiszen utána, hogy milyen struktúrát hozunk létre, milyen allokációs mechanizmust hozunk létre, az nyilvánvalóan attól is függ, hogy mennyi pénzt tudunk elosztani.

A mi megközelítésünk egyébként az, hogy azokat a hagyományos politikákat, mindenekeelőtt a strukturális alapokat, a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatást, a kohéziós politikát, ami egy hagyományos politika, de a hagyományos a mi értelmezésünk szerint nem jelenti azt, hogy idejétmúlt, tehát itt is a terminusokat érdemes tisztázni, tehát ezek nem idejétmúlt politikák, hiszen azt látjuk, hogy az előző évtizedekben az Európai Unió egyik legsikeresebb politikája volt a kohéziós politika, amelyet nem Magyarországnak találtak ki, vagy Lengyelországnak találtak ki, hanem arra találtak ki, hogy a kevésbé fejlett régióknak a gazdasági-társadalmi felzárkózása, konvergenciája megvalósuljon. Például a hetvenes években ez a politika segítette azt, hogy Írország egy közepesen vagy alulfejlett országból egy fejlett nyugati országgá alakuljon, tehát ez egy erős érv arra, hogy ez a politika megmaradjon. Néhányan ezt politikai okokból egyébként támadják a nettó befizetők közül, miközben persze azt is el lehet mondani, hogy a kohéziós politika nyilván nemcsak a kedvezményezetteknek jó, hanem a befizetőknek is, hiszen különböző tanulmányok, a magyar kormánytól teljesen független szakértői tanulmányok mutatják be azt, hogy minden egyes befektetett euróból mennyit profitálnak a nettó befizetők.

A PwC készített egy ilyen tanulmányt néhány éve, abban elég részletesen le van írva, hogy például Ausztria 330 százalékos nyereséget könyvel el, tehát minden egyes befizetett euró után az osztrákok 3,3-at visznek ki, hiszen nyilvánvalóan a kedvezményezett országok azt a technológiát, ami kell a mezőgazdasághoz vagy bármilyen iparfejlesztéshez, mondjuk, az osztrákoktól, osztrák cégektől veszik meg, de ez egy olyan részletkérdés, amivel most itt nem foglalkoznánk. Tehát van egy csomó érv, hogy a kohéziós politika meg a vidékfejlesztési politika miért fontos.

A vidékfejlesztésben egyébként nem beszélhetünk egy nettó törésvonalról, mondjuk, nyugat és kelet között, hiszen nagyon sok nyugati ország, például az egyik legnagyobb és legerősebb ország, Franciaország is úgy gondolja, hogy egy jól finanszírozott agrárpolitika nélkül egyrészt az Uniónak, az Unió belső piacának a versenyképességét, másrészt az élelmiszerellátás biztonságát nem tudjuk garantálni. Tehát itt nem egy ilyen nyugat-kelet törésvonalról van szó, hanem tematikusan van egy olyan országcsoport, amely ebben érdekelt.

Ezzel párhuzamosan a magyar kormány és sokan mások is nyilván látják, hogy van nagyon sok olyan új kihívás, amelyet szintén finanszírozni kell. Ilyen kihívás például az, hogy hogyan tudjuk átalakítani az Európai Unió tagállamainak a gazdaságait a digitális kor kihívásaira, magyarul hogyan tudunk egy olyan iparfejlesztést és digitalizációt megvalósítani, és ezzel párhuzamosan egy olyan társadalmi kapacitásfejlesztést - amit például nálunk a digitális jóléti program próbál - megvalósítani, amely versenyképpé tenné az Unió tagállamait és így az egész belső piacot a világ más nagy erőközpontjaival szemben, és erre pénz kell, ezt mindenki belátja, hogy ez pénz nélkül nem megy.

Egy másik ilyen nagy kihívás nyilvánvalóan a bevándorlás. Mi úgy gondoljuk, figyelembe véve és figyelve az Európát körbevevő térség demográfiai, biztonsági, klimatikus és egyéb fejleményeit, hogy az elkövetkező években, évtizedekben nagyon sok olyan ember fog születni Európán kívül, akiknek egy célja lesz, hogy a fejlett Európában éljenek, tehát a migráció mint jelenség teljesen egyértelműen egy komoly kihívás az elkövetkező időszakban, és ezt is az Európai Uniónak valahogy kezelnie kell, ami pénz nélkül nem megy. Tehát önmagában a bevándorlás mint téma megjelent a költségvetési javaslat horizontján is. S ha azt gondoljuk, hogy meg kell tartani a régi politikák finanszírozási szintjét, és kell pénz az új kihívásokra, akkor ez logikusan egy nagyobb költségvetést fog igényelni. Erről nincsen még döntés. Az állam- és kormányfők egyszer vitatták meg ezt az ügyet - már említettem -, a decemberi EiT-n, legközelebb pedig idén júniusban fognak beszélni arról, hogy mi történjék.

Az osztrák elnökség az előző fél évben a mi értékelésünk szerint nem végzett kiegyensúlyozott munkát, kizárólag a nettó befizetők szempontjait próbálta érvényesíteni, és valójában nagyon kevés előrehaladást tudott elérni a különböző szektorális jogszabályokat illetően. 73 olyan szektorális jogszabály van, ami az Unió költségvetésének különböző szerkezeti elemeit próbálja majd szabályozni.

Nyilvánvalóan döntő kérdés az, hogy végül is a költségvetést milyen szavazati eljárás vagy szavazási eljárás alapján fogják elfogadni. Lesznek nyilván olyan szektorális jogszabályok, amelyek a minősített többségi szavazás alapján fognak eldőlni, viszont van egy úgynevezett tárgyalási keret, angolul a negotiating box, amely egy olyan intézménye a költségvetési vitának, amelybe bekerülő témák esetében egyhangúságot követel meg a döntés. Tehát végső soron, majd amikor megállapodunk a költségvetésről, akkor azt csak egyhangúlag lehet megtenni, tehát minden tagállamnak, ha úgy tetszik, vétőjoga van.

Amit leszögeznek, és amit az elején el is mondtam, mi úgy gondoljuk, hogy ezzel a Bizottsággal senki nem akar megállapodni a költségvetésről, tehát tulajdonképpen az a bizottsági javaslat, ami a mi értékelésünk szerint egy politikailag rendkívül motivált bizottsági javaslat, nem tartja be azt a szabályt és kompetencia-előírást, hogy az Európai Bizottság valamennyi tagállam érdekeit egyenrangú módon és egyféle megközelítéssel kezelje, ennek nem tudott megfelelni. Mi úgy látjuk, hogy ez a bizottsági javaslat az Európai Bizottság egyébként politikai aktivista karakterét támasztja csak alá, amely a mi értékelésünk szerint az előző öt évben az Európai Uniót nehéz helyzetbe hozta. Nem a tagállamok szempontjai meg érdekérvényesítése, hanem az Európai Bizottság szereptévesztése az, amely úgy gondoljuk, hogy az Unió erózióját megkezdte. Úgyhogy nagyon várjuk, hogy már az Európai Bizottság letegye a lantot, és majd valamikor talán novemberben, esetleg az év végéig - attól függően, hogy milyen parlamenti politikai térkép alakul ki az Európai Parlamentben - lesz egy új Európai Bizottság.

Miért mondom azt, hogy politikailag ambicionált költségvetési javaslat van? A Bizottság anélkül, hogy konzultált volna a tagállamokkal előzetesen, úgy gondolta, hogy annak ellenére, ha azt el is fogadnánk, hogy a brexit miatt 8 százalékkal csökken az Unió költségvetésének a főösszege, a kohéziós politikára mégis teljesen önhatalmúlag egy 10 százalékos csökkenést írt elő, majd bizonyos tagállamok esetében - mint Magyarország - a lehető legnagyobb veszteséget próbálta elkönyveltetni, a Magyarországnak jutó allokáció 24 százalékkal csökkent volna. Valójában az Európai Bizottság nem tudott semmilyen olyan érvet felhozni - sem gazdaságpolitikai vagy társadalompolitikai érvet, sem az uniós jogra alapuló érvet -, amely indokolta volna ezt a csökkenést. Ugyanis az uniós alapszerződésben az rögzítve van, hogy a kohéziós politikában az elosztási feltételek, tehát az allokáció feltételei egy dolgot vehetnek figyelembe egy régió kapcsán, nevezetesen az egy főre jutó GDP-adatokat, semmi mást. *(Riz Gábor távozik az ülésről.)*

Ezzel szemben az Európai Bizottság behozott olyan új elosztási szempontokat, amelyek kizárólag az ő elképzelését és vízióját fedik le. Ilyen például az, hogy azoknak a

tagállamoknak adnak több kohéziós pénzt, azaz bónusz támogatást, amelyek több bevándorlót integrálnak a saját társadalmukba, teszi ezt úgy, hogy ellentétes az Unió jogával. Tehát amikor az Európai Bizottság jogállamisági problémákat kiabál, akkor pont a jogállamiságot hagyja teljes mértékben figyelmen kívül, hiszen megkerüli a szerződésekben rögzített megállapodásokat. Hangsúlyoznám, hogy a kohéziós politikát mi nem egy adománynak tekintjük, és mindenkit óvnék attól, hogy ezt tegye, mert akkor valótlant állít. A kohéziós politika egy szerződésben rögzített politika, tehát nem arról van szó, hogy valaki pénzért kuncsorog, hanem szerződésben megállapodtunk, hogy bizonyos feltételek alapján a régiók ilyen és ilyen összeget fognak kapni.

Egy másik szempont, amit behozott az Európai Bizottság az allokáció kapcsán, hogy nem azoknak a régióknak kell több pénzt adni, ahol a gazdasági fejlettség alacsonyabb, hanem azoknak a régióknak, ahol magas szociális problémák vannak. Ez tipikus szocialista-szociáldemokrata megközelítés egyébként, tehát nem véletlenek a szociális pillérrel kapcsolatos megjegyzések sem. Azt persze nem vizsgálja, hogy mondjuk, Spanyolországban meg Portugáliában miért is olyan magas a munkanélküliség; esetleg kapna olyan válaszokat, hogy ezek az országok az utóbbi 5-10 évben szisztematikusan, tudatosan figyelmen kívül hagyták az Európai Unió gazdasági előírásait, a maastrichti kritériumokat, nem törődtek a költségvetési hiány kérdésével - a jól ismert 3 százalékos költségvetési hiány -, nem törődtek azzal, hogy a külső adósságállományuk milyen mértékben növekedett, tehát valójában ebből a szempontból Magyarország sokkal jobban teljesített, mint ezek az országok, sokkal nagyobb mértékben tartotta be az Unió gazdasági törvényeit. Nem véletlen, hogy az a gazdasági növekedés, ami nálunk elindult, ezekben az országokban pont ellentétes volt, ha megnézzük Görögország példáját, vagy akár Portugáliát vagy Spanyolországot. Magyarul az Európai Bizottság behozott egy új szempontrendszert teljesen önhatalmúlag, a tagállamokkal nem konzultálva, és mesterségesen próbál egy olyan törésvonalat kialakítani, hogy a szegényebb közép-kelet-európai régiókból a gazdagabb dél-európai régiókba próbálja a pénzt átcsatornázni. Nekünk van egy elvi megközelítésünk a többi közép-kelet-európai országgal együtt egyébként, hogy az nem fordulhat elő, hogy a gazdagabbak még gazdagabbak lesznek, a szegényebbek pedig még szegényebbek. Az Európai Bizottság javaslata pont ezt támasztja alá.

Ezzel együtt politikai értelemben nekünk nincsen olyan célunk, hogy a déliekkel összevegyesszünk, hiszen ahogy mondtam, a végén egy észszerű kompromisszumot kell kötni, és valamennyi déli tagállam kormányának már eddig is elmondtuk, hogy abba a csapdába ne sétáljunk bele, hogy az Európai Bizottság egy mesterséges törésvonalat, egy vitát próbál köztünk generálni. Mi úgy gondoljuk, hogy ezzel az Európai Bizottsággal nem kell foglalkozni, a tagállamokkal kell megállapodni, egy észszerű kompromisszumot kötni. Számos más módja van annak, hogy ezt az aránytalanságot egyébként kiegyenlítsük.

Ha már a nyugat-európai meg az atlanti világ érdekei ennyire fontosak, akkor azt is elmondanám, hogy a nyugat-európai tagállamok kaptak egy olyan javaslatot az Európai Bizottságtól ajándékba, amely a már említett iparfejlesztés, digitalizáció, innováció kapcsán mutat óriási aránytalanságokra. Azt látjuk, hogy ebben a Horizon Europe programban, amely pont ezt a célt szolgálná, körülbelül egy 80-85 milliárd eurós borítékról beszélünk, ebben az elosztási javaslat az Európai Bizottság szerint az lenne, hogy a 2004 óta csatlakozott 13 tagállam ennek a költségvetésnek, a Horizon Europe-nek az 5 százalékát kapná meg, míg a korábban csatlakozott, rendkívül demokratikus és a jogállamiságot tiszteletben tartó nyugati tagállam pedig a Horizon Europe 95 százalékát kapná meg. Azt gondolom, ez az aránytalanság önmagáért beszél.

Ezért is javasoltuk a közép-kelet-európai sorstársainkkal egyetemben, hogy örülnénk, ha az Európai Bizottság ezt jobban átgondolná, és ezt a földrajzi

egyensúlytalanságot teljesen korrigálná. De, ahogy mondtam, valójában ezeket a javaslatokat a Bizottság általában figyelmen kívül hagyja és elengedi a füle mellett, hiszen egy politikai bizottság, amelynek az első alelnöke egyébként az Európai Szocialisták Pártjának csúcsjelöltje. Nyilván össze tudja egyeztetni ezt a két funkciót. Mi úgy gondoljuk egyébként, hogy nem, ezért is kértük egy formális levélben a Bizottság elnökétől, hogy Frans Timmermans úrnak a tevékenységét a politikai kampány végéig esetleg méltóztasson felfüggeszteni, de természetesen ez a javaslat nyilván, ahogy vártuk is, egyelőre semmiféle reakciót nem váltott ki belőlük. Tehát itt tartunk körülbelül.

A román elnökség próbálja ezt a már említett tárgyalási keretet úgy áramvonalasítani, hogy legalább ebben tudjanak megállapodni a tagállami vezetők a júniusi Európai Tanácson. És ahogy mondtam, a magyar kormány politikája az MFF-fel összefüggésben egyértelműen az, hogy mi minden egyes szektorális javaslat kapcsán keressük azt az ad hoc szövetségi kört, amelynek az érdekei a mi érdekeinkkel megegyeznek. És úgy gondolom, hogy ez lesz a költségvetési tárgyalásnak egy korrekt és normális menete, hiszen korábban is mindig így volt, hogy a tagállamoknak kell a végén megállapodniuk egymás között.

Látunk lehetőséget arra, hogy ezt módosítsuk, de ezeket a politikailag determinált javaslatokat értelemszerűen nem tudjuk elfogadni, és mi olyan javaslatot soha nem fogunk elfogadni, ami a magyar emberek érdekeivel teljesen ellentétes. Úgyhogy nagyjából, generálisan ennyit tudok mondani, elnök úr, az MFF-javaslatról. Ha vannak kérdések, akkor ezeket a válaszokat majd nyilván a kérdés-felelet részben tenném meg.

A kollégákkal a Pénzügyminisztériumból abban állapodtunk meg, hogy a bevételi oldal témájáról Adorján Richárd államtitkár úr beszélne, az egyes szektorális javaslatok végrehajtási szabályairól pedig Dányi Gábor államtitkár úr az ITM-ből. Jómagam pedig majd nagyon szívesen beszélek a Bizottság javaslatáról, amely a jogállamisági kritériumokat kötné a kohéziós politika felhasználásához. Ezt a végén tenném meg, vagy a kérdés-felelet részben, de én most itt abbahagyom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem Adorján Richárd államtitkár urat, kívánja-e kiegészíteni.

Dr. Adorján Richárd kiegészítése

DR. ADORJÁN RICHÁRD helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is tisztelettel köszöntöm a bizottságot. Én azt gondolom, hogy a napirend tárgyalása úgy teljes, ha röviden mindenképpen szólok a bevételi oldalnak a Bizottság által tervezett változásairól, és ha van kérdés, akkor természetesen állok rendelkezésre kollégámmal együtt ezek megválaszolására.

Amit a legfontosabb látni, hogy egy nullszaldós költségvetésről beszélünk, aminek van egy kiadási oldala, erről esik sokkal több szó, indokoltan, de nagyon fontos a bevételi oldala is, főleg pénzügyi költségvetési szempontból. Tehát nem lehet kis súlyt tenni a kérdésre, vagy nem lehet ezt mellékesen kezelni, mert nagyon fontos az, hogy a kialakított alapok, amikre vetítenek bizonyos százalékokat, a befizetés kialakított elemei hogyan alakulnak.

A jelenlegi bizottsági tervbe Magyarország számára sajnálatos módon olyan elemek kerültek be és olyan változások kerültek be a mostani struktúrához képest, amik hátrányosak, ezért összességében ezen bizottsági javaslati oldalt sem tudja a magyar kormány támogatni, de ez sokkal kevésbé a politikáról vagy ideológiai megfontolásokról, mint matematikáról szól, egyszerűen az új tervezett változtatásokkal Magyarországnak mint tagállamnak sokkal többet, és úgy gondoljuk, hogy aránytalanul többet és igazságtalanul többet kellene befizetnie, mint a régi szabályokkal.

Csak nagyon röviden említeném meg ezeket a változtatásokat a mostani rendszeren. Alapvető hozzáállásunk, hogy mi a GNI-alapú befizetést támogatjuk, tehát véleményünk szerint az Európai Unió működésének logikájával ez találkozik leginkább, tehát hogy a befizetések túlnyomó többsége az a GNI arányában kerüljön meghatározásra, hiszen ez tükrözi a legjobban a fejlettségét, a gazdaság nagyságát, a teherviselő képességét az egyes tagállamoknak. Tehát ezt tartanánk a legindokoltabbnak, és egyébként ez a legátláthatóbb, legegyszerűbb módja is a befizetésnek, ez is alátámasztja ezt. A Bizottság jelenlegi javaslata ezzel szemben a jelenleginél kisebb súlyt helyezne erre a befizetési módra.

Három új forrást jelenít meg a javaslat a mostanihoz képest. Ezekbe most részletesen nem mennék bele, csak megemlíteném őket. Egyrészt egy közös konszolidált társasági adóalapot hozna létre, a 750 millió euró forgalommal rendelkező társaságok, vállalatok tekintetében lenne ez érvényes, és ezen közös alapra mint vetítési alapra bizonyos kulccsal rákerülne egy kvázi uniós adó. Ez ellen elvi aggályaink is vannak. Úgy gondoljuk, az adószuverenitását a tagállamoknak ez sérti, illetve olyan szempontból sem tartjuk ezt megfelelőnek, hogy a nettó befizetőkhöz tereli az adóalapot. Ezért a magyar saját adórendszerünkben sokkal kisebb mértékben tudnánk megadóztatni, de ez minden tagállamnál egyébként így van, ezt a fajta adóalapot.

Van egy műanyag csomagolási hulladék alapú saját forrás, erre részletesen nem térnék ki, ahogyan a kibocsátás-kereskedelmi rendszer aukcióbevételén alapuló saját forrásnak az új konstrukciójára, tervezett vagy javasolt konstrukciójára sem. Természetesen nem arról van szó, hogy mi ezeket a célokat, amik elvileg ezen új befizetések, vagy inkább úgy mondom, hogy uniós bevételek mögött állnak, megkérdőjeleznénk, hanem azt gondoljuk, hogy éppen ellentétes hatást váltanának ki ezek a megadóztatások. Tehát pont azon országokat érintenék ezek a befizetések mind a két tekintetben, amelyeknek még jelentős tennivalójuk van, így Magyarországon is. Tehát mi sokkal szívesebben fordítanánk ezen célokra, környezetvédelmi célokra ezt a bevételi forrásunkat, és az ne képezze részét az uniós bevételi struktúrának.

Ezen kívül két jelentős módosítást tartalmaz a bizottsági javaslat, egyrészt az vámbeszedési kulcsot 20 százalékról 10 százalékra csökkentené. Igazából mi ezt sem tartjuk jó megoldásnak. E helyett inkább a 20 százalék megtartását javasoljuk és az egyebek tekintetében a GNI-alapú befizetést, ahogy említettem, és az áfaalapú saját forrás rendszerének egyszerűsítését. Azt gondoljuk, hogy ez egy nagyon bonyolult rendszer, nagyon bonyolult számolni. Azt gondoljuk, hogy itt valójában egyszerűsítés tényleg történik, ezt el kell ismerni, de az egyik bonyolult rendszerből esnénk egy másik bonyolult rendszerbe. A magyar érdekek pedig az semmiképp nem felel meg, hogy miután nálunk a normál áfakulcs magasabb, ezért ilyen alapon azt gondoljuk, hogy igazságtalanul nagy teher esne Magyarországra.

A GNI-alapú befizetés csökkentéséről - mint terv - beszéltem. A mostani számításaink szerint ez körülbelül az összes bevétel 71 százalékaról 58 százalékára csökkenne, tehát azt gondoljuk, hogy egy olyan befizetési, bevételi módnak vagy bevételi típusnak, ami a leginkább igazságos, legátláthatóbb, legegyszerűbb, legkevésbé támadható, az egyéb befizetési módok növelésén vagy új konstrukciók megalkotásán keresztül, azzal való csökkentése ennek, semmiképpen nem támogatható és nem is tartjuk ezt elvszerűnek.

Két dologok emelnék még ki, és utána átadnám a szót a kollégámnak. Az egyik, hogy van egy olyan bizottsági javaslat, ami 2026-ra az úgynevezett korrekciók rendszerét eltörölné. A korrekciók rendszerének eltörlése kapcsán azt kell tudni, hogy bizonyos tagállamok - és ezek elsősorban a nettó befizető tagállamok - bizonyos specifikus témák alapján korrekcióban részesülnek, ennek a rendszernek az eltörlésével teljes mértékben egyetértünk. A magyar álláspont szerint viszont ezt azonnal meg kellene tenni, és nem

szabadna ezt kiváltani egy bizottsági terv szerint egy egyösszegű visszatérítéssel 2026-ig, amíg a kivezetés megtörténne.

Amit még említeni akartam, hogy összességében azt gondoljuk, hogy van az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a 78-as jegyzőkönyve, ami nagyon határozottan kimondja, hogy a saját forrás rendszerének a regresszív elemeit korrigálni kellene a fejletlenebb tagállamok javára. Azt látjuk, hogy ennek az ellenkezője történik, tehát ilyen értelemben a bizottsági javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek sem felel meg.

Összességében azt tudom mondani, hogy tényleg Magyarország számára kedvezőtlen, de az elvi alapokat is sok esetben nélkülöző bizottsági javaslatról van szó. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Dányi államtitkár urat kérjük. Tessék parancsolni!

Dányi Gábor kiegészítése

DÁNYI GÁBOR helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium): Köszönöm szépen. Én néhány számítási modellel kapcsolatos kérdést szeretnék fölvetni, ami talán alátámasztja mindenki számára, hogy miért mondjuk azt, hogy ez egy politikailag vezérelt költségvetési javaslat a Bizottság részéről.

Az egyes országoknak járó kohéziós forrásokat egy úgynevezett berlini képlettel számítják ki. Ennek lényege az, hogy először az egyes régióknak, a NUTS II.-es régióknak adnak forrást, utána van egy országos kohéziós forrás, és utána jönnek ezek az új bónuszrendszerek, amikről államtitkár úr már beszélt, és a végén van egy capping, egy vágás és egy biztonsági háló. *(Dr. Gurmai Zita távozik az ülésről.)*

A 27 tagországból 17 tagországnak ez utóbbi két szempont határozza meg az allokációját. A capping azt jelenti, hogy egy tagország nem kaphat nagyobb forrást, mint a GDP-jének bizonyos százaléka. Ez 2006-ban, az első költségvetési periódusban 4 százalék volt, tehát egy ország a saját GDP-jének 4 százalékánál nagyobb támogatást nem kaphatott semmilyen módon. A következő időszakban, 2007-13-ban ez már 3,5 volt. A '14-20-as időszakban, tehát a jelenlegi periódusban már két országkategória van, egy fejlettebb és egy fejletlenebb csoport, itt 2,35 százalék volt a GDP-szint, és a végén, az utolsó tárgyalási szakaszban Magyarország és a balti országok 2,59-es szintet értek el. Most a Bizottság három kategóriát határozott meg: aki az EU-átlag 60 százalékánál fejletlenebb, aki 60 és 65 százalék közötti fejlettségű és aki 65 százalékánál fejlettebb. Az utóbbiak 1,55 százalékban részesülhetnek uniós forrásból, tehát a saját GDP-jük 1,55 százalékánál többet nem kaphatnak.

Az érdekessége ennek a javaslatnak az, hogy tavaly májusban a kihirdetés előtti héten született meg egyértelműen kabinetdöntésre, és a 65 százalék azért érdekes szám, mert Magyarországnak 66 százalék az aránya, Lengyelországé pedig 67. Tehát ezzel a számítási modellel a legkedvezőtlenebb kategóriába esett Magyarország és Lengyelország. Ezeknek a sávoknak a meghatározására pedig semmilyen alátámasztást nem kaptunk, hogy miért nem, mondjuk, 75 százalék vagy 65 vagy 68 százalék.

A másik: szintén szóba került a bónuszrendszer kérdése. Azért nehéz ez a kérdés, mert olyan témákra ad bónuszszázalékokat az allokációban a bizottsági javaslat, amelyek egyébként eddig is fejlesztendőek voltak, mint például a munkanélküliség vagy a fiatalok munkanélkülisége. Tehát ez úgy nézhet ki, hogy aki eddig rosszul használta fel ezeket a forrásokat, és magas nála a munkanélküliség vagy a fiatalok munkanélkülisége, most még plusz bónuszt kap, hogy hátha a több pénzt majd jobban tudja felhasználni. Ez az az aránytalanság, amire államtitkár úr is utalt.

Illetve van egy másik elv, hogy ha azt gondolnánk, hogy minél fejletlenebb valaki, annál több forrást kap; ez a konvergenciaszemlélet, ami miatt az egész politika

belekerült az alapszerződésbe annak idején. Tudunk mondani olyan országokat, amelyek nálunk fejlettebbek, tehát a GDP-jük az EU-átlaghoz képest előrébb van, mint a miénk, mégis ugyanannyi vagy több forrást kapnak, tehát a jelenlegi javaslat alapján ez az aránytalanság sem mérséklődik.

Ezek azok a számítási kulcstételek szerintem, amik rávilágítanak arra, hogy miért mondjuk azt, hogy ez nem egy olyan bizottsági álláspont, amely az eredeti célt szolgálná.

A jogszabályokkal kapcsolatban annyit szeretnék elmondani, hogy van az MFF-tárgyalás, tehát a költségvetési tárgyalás, amiről most beszéltünk, amit majd a végén a Tanács fog elfogadni, minden tagország szavazata szükséges ahhoz, hogy ez elfogadásra kerüljön. De ezzel párhuzamosan folyik a felhasználás szabályait tartalmazó jogszabálytervezetek véleményezése is, amelyek - ahogy államtitkár úr is mondta - egy része majd fel fog menni a tanácsi szintre, ami együttdöntést igényel, de egy része többségi szinten fog megfogalmazódni. Ezeknek a tárgyalásoknak a sebességével kapcsolatban, hogy mikorra lehet ebből lezárt jogszabály, ami alapján a forrásfelhasználás elkezdhető: a jelenlegi állás szerint '19 végéig nem fog ebben érdemi előrelépés történni, leginkább azért, mert maga a költségvetési tárgyalás sem halad abban az ütemben, ahogy lehetne.

A jogszabálycsomagok közül a kohéziós forrásokat felhasználó, úgynevezett CPR-jogszabályt 8 blokkban tárgyalja az Európai Bizottság. Ebből egyet indított meg az osztrák elnökség, pontosabban, bocsánat, hármat indított az osztrák elnökség, most négyet indított a román elnökség, és kettő még indításra vár. Ezenkívül vannak szektorális jogszabályok is, amelyek a szociális források vagy a regionális források részletes felhasználását szabályozzák. A mi álláspontunk ezekben a kérdésekben az, hogy nekünk a megállapodás minősége fontosabb, mint a sebessége, tehát ha már a költségvetés nagysága és ezek után az allokációs modell problémái miatt kevesebb forrás látszik kirajzolódni, akkor legalább a felhasználás szabályrendszere legyen olyan, ami a tagországok érdekeit szolgálja, ezért itt különösen fontosnak tartjuk a szabályok minőségét.

Három szinten folynak a tárgyalások. Van az úgynevezett munkacsoport szint, amiben minden egyes blokkot háromszor tárgyalnak. Ebben minden tagország nyilvánvalóan részt vesz, munkacsoporti álláspontot fogalmaznak meg. Amint itt egyezség van, illetve három kör után lezárják, és a vitás kérdésekkel együtt felküldik a COREPER-re, ez a nagykövetségi szint, és ha a nagykövetségi szint is elfogadta, utána kezdődik a trilógus, tehát a parlamenttel való végső egyeztetés, és utána jön a döntés. Jelenleg egy blokk van, ami már a trilógusig eljutott, az összes többi még munkacsoporti vagy COREPER-tárgyalási szinten van.

Körülbelül ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a részletes beszámolót. Ebből is látszik, hogy valóban óriási vitára lehet számítani a tagországok között, és reméljük, hogy azért az európai parlamenti választások és egy új Bizottság alakulása után ez nyugvópontra kerül ennek az évnek a végén. Nagyon sok tagállami sérelmet hallottunk, nemcsak Magyarország, hanem a visegrádi négyek részéről a régi kontra új tagországok vitájában, és úgy hiszem, hogy itt az ideje a vitának a bizottságunkban is. Tehát megnyitom a vitát. Akinek kérdése, véleménye van, kérem, most mondja el! *(Jelzésre:)* Bana alelnök úr jelentkezett, tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Helyettes Államtitkár Urak! Először is, szeretném megköszönni

önöknek a tájékoztatást és azt, hogy a szakmai részletekbe is belementek a következő 7 éves költségvetési tervezési időszak vonatkozásában.

Hadd reagáljak Takács Szabolcs Ferenc államtitkár úrnak arra a visszajelzésére, hogy pontatlanul fogalmaztam, amikor Jean-Claude Junckert, az Európai Bizottság vezetőjét, elnökét az Európai Unió első embereként jelenítettem meg. Egyébként ez egy érdekes vita lehet, és az lenne jó, ha akár szakbizottsági szinten, akár a közéletben arról vitáznánk, hogy mondjuk a Bizottságnak, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek hol húzódjon meg a jogköre, a hatásköre. Folyamatosak ezek a viták az Európai Unión belül, és ez valóban egy hosszú értelmet kívánó kérdést lehet, de én arra kívántam utalni, hogy mégiscsak az Európai Unió egyik megjelenítője, és ilyenformán kerül ő a magyar kormány által kihelyezett óriásplakátokra. Ezzel összefüggésben mondtam én azt, hogy ez mindenképpen elfogadhatatlan, és annak a stílusa, hangneme, ami itt megjelenik, az szerintem egy normális európai országban semmiképpen nem elfogadható, és minősíthetetlen.

Mivel 11 után nem sokkal sajnos nekem el kell mennem, így a következő két napirendi pontnál majd csak az asszisztensem, Völgyi Péter fog itt maradni és figyeli a válaszokat. Ezeket a válaszokat még szeretném meghallgatni, de épp ezért röviden csak egy kérdést tennék fel, amire utalt is államtitkár úr, hogy feltétlenül szeretne erről beszélni, ez pedig a jogállamisági mechanizmus ügye, vagyis az a kérdés, hogy egyáltalán valóban arról beszélünk-e, ami majd '21. és '27. között a következő 7 éves időszakban elénk tárul, vagy pedig ennél rosszabb lesz a helyzet. Hiszen most már egyre inkább felmerül az, és egyre erőteljesebbek azok a hangok, sőt, ilyen jellegű döntések is születtek már, hogy a következő 7 éves költségvetési időszak tekintetében azok az országok, amelyek a korrupció vonatkozásában érintettek, így hazánk, Magyarország is, rosszabbul járhatnak, és adott esetben az uniós források aránya jóval alacsonyabb lehet, mint most. Kimondottan igaz ez a kohéziós pénzek tekintetében.

Ezt mindenképpen el kellene kerülni, és több módon meg lehetne ezt tenni, egyrészt mondjuk máshogyan kellene a magyar EU-s forrásokat felhasználni, nem pedig egy oligarchahálózathoz, maffiahálózathoz juttatni ezeket a pénzeket, de mondjuk ha a magyar kormány jelezné azt, hogy igen, mi szeretnénk csatlakozni az Európai Ügyészséghez, és fontosnak tartjuk azt, hogy ez valósággá váljon, amit egyébként majdnem minden EU-tagállam megtett, csak azok az országok nem lényegében, amelyek korrupció tekintetében azért élen járnak, itt a lengyeleket említeném még, vagy pedig azok az országok, ahol valami olyan különmegállapodás van, még korábbról, amik miatt az ő alapállásuk változó és más, mint a legtöbb országé. De ha megnézzük Kelet-Közép-Európát, akkor bizony mindegyik tagállam, a lengyeleken és a magyarokon kívül, úgy döntött, hogy csatlakozik ehhez a szervezethez, hiszen ha nincsen takargatnivalója egy országnak, egy kormánynak, hogy pontosan fogalmazzak, akkor szerintem ezt meg kellene tenni.

Tehát államtitkár úr felé azt a kérdést szeretném feltenni, hogy egyrészt a kormány megfontolja-e a csatlakozást az Európai Ügyészséghez. Van-e erre legalább valami minimális hajlandóság? A másik oldalról pedig azt, hogy a jogállamisági mechanizmus tekintetében hogyan látják most a helyzetet? Hiszen tényleg belementek néhány olyan szakmai részletkérdésbe, amelyek rendkívül fontosak, és jó, hogy ez bizottsági szinten elénk tárult, és valóban, ezt felkészülten tették meg, de ha közben egy teljesen más helyzettel kell szembesülnünk, akkor sajnos másodlagos vagy sokadlagos lesz az, hogy most GNI-alapon történik-e a befizetés vagy sem, és a többi dolog esetében ez ugyanígy igaz. Ezt a kérdést szeretném, ha megválaszolná, államtitkár úr! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Következik Tessely alelnök úr, tessék parancsolni!

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget, ahogy államtitkár úrnak és helyettes államtitkár uraknak a részletes beszámolót.

Elhangzott az expozékban, hogy egy politikailag vezérelt költségvetési javaslattal állunk szemben, illetve, hogy az Európai Bizottság szinte politikai aktivistaként jár el, illetve lép fel. Az ellenzéki képviselőtársaimnak azt szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy nyilván egy ilyen politikai jellegű támadásra is politikai választ kell adni.

Én nem érzem, amit jobbkios képviselőtársam itt felrőtt a kormányzati kommunikáció tekintetében. Ha a tájékoztatás részleteit is megismeri, márpedig minden magyar állampolgárnak lehetősége van megismerni ezt, hiszen éppen erről szól, akár az ön által kritizált óriásplakát-kampány is, én nem látok benne olyat, amit ön felvetett. Pontosan az államtitkár úr, illetve a helyettes államtitkár urak expozéjából is nyomon követhető részletes tájékoztatás, ami a jelenleg zajló európai politikáról ad egy képet, jelenik meg ebben.

Én azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy mivel úgy látom, hogy talán most még rosszabb a helyzet ezen pénzügyi költségvetési ciklus tekintetében, mint az ezt megelőző tárgyalásakor, amikor is hasonlóképpen bennünket a legnagyobb megvonás fenyegetett, aztán tulajdonképpen, ha az európai tagállamokat tekintjük, akkor dobogós helyre kerültünk a lehetőségek tekintetében a 2013-2020-as fejlesztési ciklussal kapcsolatosan, hogy van-e ilyen lehetőség ebben is. Hiszen most azt látjuk, hogy nemhogy nagyon messze járunk, hanem talán még a párbeszéd sem létezik. Ez csak politikai szinten, a külsőségekben van így, vagy pedig a szakmai egyeztető fórumok azért működnek, és a lehetőség a tekintetben, hogy itt valóban változás történjen az európai parlamenti választásokat követően, abban az esetben, ha számunkra előnyös parlamenti összetétel jön létre, ennek a lehetősége fennáll-e? Illetve az is kérdés és érdekes lehet, hogy kik a szövetségeseink jelen pillanatban?

Mind a kohéziós források tekintetében, mind pedig a jogállamiság kritériumrendszerének, amelyet más politikai okoknál fogva nagyon sokan szeretnének bevezetni, a tekintetében, tehát mely országokra számíthatunk, kik a szövetségeseink, hogyan állunk? Államtitkár úr mit jósolna egy pozitív választás után? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (független): Ószintén érdekel engem arra a kérdésre a válasz, amit képviselőtársam itt az előbb feltett, hogy vajon kik az Orbán-kormány szövetségesei az Európai Unióban? Tekintve, hogy az Európai Unió legkorruptabb kormányáról van szó, van annak egy sajátos pikantériája, amikor kritikát fogalmaznak meg az Unió irányába, hogy nem adnak több pénzt, amikor tudvalevően a kormányközeli oligarchák különböző zsebeiben és pénztárcájában landol az a pénz, amit az ország, az állampolgárok javára kellene, hogy fordítsanak.

Úgyhogy én csak azt tudom önöknek mondani, hogy jelentősen növelné az Orbán-kormány lobbijét az, ha némi erőfeszítést tennének a korrupció felszámolására. Ennek nyomát nem látjuk, sőt, most már ott tartanak, hogy a saját pártcsaládbeli társaikat plakátolgatják ki az országbeli karaktergyilkos kampány keretében. Szerintem ez sem segíti az ország lobbijét, és az a helyzet, hogy ennek a magyar állampolgárok isszák meg a levét. Ugyanis ha önök a sajátjaikat karaktergyilkosságnak teszik ki Magyarországon, hogy ha önök korrupcióra költik azt a pénzt, amit a magyar polgárok egészségére és biztonságára és minden más javára kellene fordítani, akkor miért adjanak

önöknek több pénzt? Mennyi esélye van arra az Orbán-kormánynak, hogy ezt el tudja érni például?

Nagyon kíváncsian várom erre a választ, és hozzá szeretném tenni, hogy nagyon demoralizáló hallgatni azt, hogy önök politikailag motivált költségvetésről beszélnek, amikor mindannyian tudjuk, hogy minden költségvetés mindig politikailag motivált. Amit önök itt a parlamentben csinálnak, az nem egy politikailag motivált költségvetés? Hát, de! A kormánypárt céljait tükrözi, meg valamennyire az ellenzékét is tükrözné, ha jogállam lenne, meg demokrácia, de az nincsen, úgyhogy most maradjunk annyiban, hogy a kormánypárt céljait tükrözi. Úgyhogy ne sértődjenek meg azért, mert politikailag motivált egy költségvetés, hanem próbáljanak meg korrupciót csökkenteni, próbálják meg nem a saját párttársaikkal teleplakátolni az országot, és máris jobb esélyünk lesz arra, hogy több pénzt hozzanak haza a magyar adófizetőknek. Mert persze azzal egyetérték, hogy Magyarországnak jó lenne, ha nagyobb részesedése lenne, de ahhoz tenni is kell, és az a helyzet, hogy ezt én nem látom az Orbán-kormány oldaláról. Egy nagyon szép dokumentumot kaptunk önöktől, tükrözve a szakmai erőfeszítéseket, és én azt kétségbe sem akarom vonni, hogy vannak ott olyan emberek, akik megpróbálják ezt a helyzetet szakmailag kezelni. De hát milyen esélyei vannak önöknek, miközben teleplakátolják a saját párttársaikkal az országot?

Szóval az a helyzet, hogy fogy az Orbán-kormány körül a levegő, pontosan kapjuk a híreket szerte Európából, hogy önökkel egyre kevésbé állnak szóba, és ez nemcsak az önök respektjét csökkenti - az az önök dolga -, de tekintve, hogy ezt az országot önök vezetik, mindannyian megisszuk ennek a levét, akik ebben az országban élünk.

A magyar álláspontonál van egy mondat, amire viszont direktben rá szeretnék kérdezni. „A környezetvédelemre fordított nagyobb figyelemmel egyetért az ország, azonban az a javasolt költségvetéssel nincsen összhangban.” Legyenek kedvesek, világítsák meg nekem ennek a mondatnak a hátterét, hogy pontosan tudjuk értelmezni, hogy milyen problémák vannak, mert én magam is azt gondolom, hogy a környezetvédelemre a lehető legnagyobb figyelemmel kell lennünk, és sok tekintetben ez most befektetést jelent, kiadást jelent, de bőven lesz ennek hozadéka.

Szerintem nagyon pozitív az, hogy több mint kétszeresére növekszik a fiatalokra irányuló program költségvetése. Ez az Erasmus, az Európai Szolidaritási Testület, illetve van az Interrail vasúti bérlet is; ezek fontosak. S szeretném, ha az is elhangozna, hogy önök sokat szidják úgymond Brüsszelt azzal kapcsolatban, hogy a migrációval kapcsolatban nem elég bevállalósak a védelem tekintetében; csaknem háromszorosára nő a külső határok igazgatására, a migrációra és a menekültekre fordított kiadások összege. Szeretném azt is kiemelni a költségvetéssel kapcsolatban, hogy a digitalizációs és hálózatfejlesztő beruházások is elég jelentősen emelkednek, kilencszeresükre.

Úgyhogy amit itt is elmondok - és ezt nagyon sokat fogják tőlem hallani -, muszáj, és önöknek is ezt muszáj lenne megérteni, hogy a szociális Európa gondolata és ennek a megvalósítása - látom, már ingatja a fejét az államtitkár úr -, a helyzet az, hogy anélkül nem fog menni. Az Európai Unió megosztottsága nagymértékben abból fakad, hogy az emberek egyszerűen nem értik pontosan, hogy mit tesz értük az Európai Unió. Ez azért van, mert lebontották a kereskedelem előtt, a működő tőke előtt az akadályokat, de közben nem figyeltek arra, hogy az emberek bére konvergáljon és a szociális háló biztonságos legyen.

Beszélnek itt a munkanélküliség csökkentéséről. Magyarországon azért csökkent jelenős mértékben a munkanélküliség, mert elmentek Magyarországról az emberek. Ez nekünk egy veszteség, ez nekünk rossz. Hiába mondja azt a magyar kormányfő, hogy mennyire örül annak a pénznek, amit ezek az emberek hazautalnak, nekünk rossz, hogy elmennek a magyar embereknek, és ezeknek az emberek egy jelentős része a bér miatt

megy, másik része pedig a tarthatatlan politikai klíma miatt megy el, amiért a Fidesz és a KDNP kollektíven felelős.

Az is rossz az ottani embereknek nyugaton, illetve északon - de főleg nyugaton -, hogy ilyen sok ember jön Kelet-Európából hozzájuk, mert nekik viszont ez teherként jelentkezik, ott szociális feszültségként jelentkezik ez. Semmi más út nincsen, csak az, ha a béreket megpróbáljuk harmonizálni. Erre volt egy korábbi javaslatom, most is tartom, hogy a minimálbérek egységesen az átlagfizetés 60 százalékában legyenek meghatározva, illetve egy olyan szociális hálót kell felépíteni, amelyben biztonságban érzik magukat az emberek. Akkor nem lesz brexit meg nem lesznek más olyan, gyakorlatilag politikai földrengést okozó események, amik abból fakadnak, hogy az emberek úgy érzik, hogy az Európai Uniótól nem kapják meg azt, amire szükségük van, és nem populisták kormányokra fognak szavazni, hanem olyan kormányokra, amelyek kifejezetten az ő érdekeiket nézik; ez nem a Fidesz-KDNP lesz, ezt mindannyian tudjuk.

De a lényeg az, hogy én szeretném elmondani, hogy a szociális Európa gondolatának minden egyes olyan momentumban meg kell jelennie, ami az Európai Unió jövőjéről való gondolkodásban testet ölt.

Államtitkár úr már nagyon sokat rázta a fejét, mindenesetre kíváncsian várom a válaszokat. Szerintem várható volt, hogy mást gondolunk erről a témáról.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Oláh Lajos képviselőtársamé a szó.

DR. OLÁH LAJOS (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Helyettes Államtitkár Urak! Az önök tájékoztatásában nagyon sok szakmai elem volt, amit köszönünk, hisz tényleg fontos, és ne gondolják azt, hogy bárki örül annak, ha Magyarország akár egy euróval is kevesebbet kap. Önök is nagyon sok politikai kijelentést tettek, amin mi nem sértődünk meg, hisz a kormány képviselője részéről teljesen rendben van, ha politikai kijelentéseket tesz, de akkor azt hiszem, az is rendben van, ha ezekre a politikai kijelentésekre adott esetben érkezik politikai válasz is.

Úgy tűnik, hogy Magyarország kormányának érdekérvényesítő képessége sajnos megbukott a tárgyalások során, az az eredmény, ami kialakult, azt jelenti, hogy nem sikerült sikert elérni. Ahogy mondtam, mindenki egyetért abban és azt szeretné, hogy a lehető legtöbb forrást kapja Magyarország, de mi azt is gondoljuk, hogy ezek a források valójában az ország érdekét kell hogy szolgálják, nem pedig egy elkülönült szűk csoport gazdasági fejlődését.

Az Európai Bizottság szereptévesztéséről beszélnek. Szeretném önöket arra emlékeztetni, hogy az elnök az önök pártcsaládjának a tagja. Akkor ki lehet önöknek jó, ha a saját pártcsaládjuk tagja sem megfelelő önöknek? Egy szélsőséges? Önök az új EU-s parlamenti választás után felállítandó új Bizottságot várják. Ma a komolynak vehető jelöltek között egy sincs olyan, aki az Orbán-kormány politikáját támogatná, mindenki kritikával illeti, a saját pártcsaládjuk csúcsjelöltje is.

Önöket zavarja, hogy a gazdagok gazdagabbak, a szegények szegényebbek lesznek. Akkor, kérem szépen, magyarországi politikájukban és szociális politikájukban is érvényesítsék ezt a dolgot, és általában a szegénykere fókuszáljanak, ne pedig a gazdagoknak adjanak mindig többet akár adó formájában, akár más formában is.

Timmermans függessze fel a tevékenységét, merthogy a kampány és az, hogy ő alelnök, összeférhetetlen. Ugye, ez azt is jelenti, hogy Orbán Viktor fel fogja függeszteni a tevékenységét az országgyűlési kampány során? Mert mint kormányfő, ha kampányol, ez a kettő összeférhetetlen, mert ha egyik esetben összeférhetetlen, akkor a másik esetben is összeférhetetlen ez a történet.

Két dologra szeretnék kitérni. A brexittel kapcsolatosan számtalanszor tettem fel kérdést Magyarország különböző minisztériumnak, hogy pontosan mit jelent ez a brexit, mit jelent a vám tekintetében, a repülésügy tekintetében. Szeretném, ha arról tudnának valamit mondani, hogy ki fogja ezeket össze, hogy zajlanak ezek a munkák, hisz abban egyetértünk, és önök is jelezték, hogy ez egy komoly probléma. Szeretnék, ha egy tájékoztatást tudnánk kapni. Lehet, hogy ez most szétfeszítené a keretet, de ez egy fontos ügy lenne. Az írásbeli kérdéseimre elég általános válaszok érkeznek, amit el is tudok fogadni, mert nem nagyon lehet egy írásbeli kérdés keretén belül erre rendszeren válaszolni.

Adózás kérdésköre nemzeti hatáskör, itt foglalkozunk ezzel. Én azt gondolom, van az adózásnak egy speciális területe, a multik megadóztatása, amikor igenis egy sokkal egyértelműbb európai uniós fellépésre van szükség, hogy a multik ne tudjanak kibújni az adott országok adózási környezetéből, ezért én azt támogatnám, hogy a multik tekintetében uniós adózási struktúrák jöjjenek létre. Köszönöm szépen.

Ne vegyék rossz néven, de nekem öt perc múlva el kell mennem. Végig fogom olvasni a jegyzőkönyvben az önök válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a képviselőtársaimnak a kérdéseket. Csak egyetlenegy rövid kérdést engedjenek meg. A 3.2. napirendi pont: az Európai Parlament és a Tanács rendelete a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről. Információim szerint a Tanács Jogi Szolgálatának véleménye egyértelműen rámutatott arra, hogy a költségvetés eredményes végrehajtásához a jogállamiságra való hivatkozás nem szükséges. Hogyan kommentálja ezt államtitkár úr?

Végül egy rövid megjegyzés. Itt képviselőtársaim gyakran az Európai Bizottsághoz hasonlították a magyar kormányt. Van egy különbség a nemzeti kormány és az Európai Bizottság között, és alapvetően az Európai Bizottság szerepét érdemes lenne körüljárni, ahogy alelnök úr említette, hiszen a lisszaboni szerződés patikamérlegesen kidekázta, hogy mivel foglalkozzék, mi a szerepe, milyen hatáskörökkel rendelkezik az Európai Bizottság. S itt az alapvető probléma, hogy az Európai Bizottság nem a szerződésnek megfelelően teljesíti a feladatát, attól régóta eltért. Egyfajta kormány szerepét tölti be, holott a semlegességét kellene megőrizni, ahogy államtitkár úr is említette, hogy minden tagállamot kell képviselnie.

Tehát itt alapvető szereptévesztés van, és ebben mutatkozik meg az a dolog, hogy politikai állásfoglalásokat mond, egyes tagországokat elítél, ahelyett, hogy a semlegességet próbálná előtérbe helyezni. Tehát az Európai Bizottság alapvetően nem egy politikai testület. Természetesen minden nemzeti kormány a választások eredményeképpen jön létre, az egy politikai testület, ha úgy tetszik, és egy nemzeti költségvetés mindig az adott politikai irányt mutatja egy ország számára. Nem így kellene lennie természetesen az Európai Bizottságnál. Nos, ez csak egy zárójeles megjegyzés, és akkor átadom a szót államtitkár úrnak, államtitkár uraknak, és kérem, hogy válaszoljanak a kérdésekre. Köszönöm szépen.

Takács Szabolcs Ferenc válasza

TAKÁCS SZABOLCS FERENC államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget a viszonyválaszokra. Köszönöm a képviselő hölgyeknek és uraknak a kérdéseket. Igyekszem generálisan meg konkrétan is válaszolni a kérdésekre.

Nagyon sok kérdés összecsúszott, meg sok minden elmosódott, úgy érzem, nem feltétlenül az MFF-ről szól, és politikailag ez jól át volt itatva, de végül is valóban, itt egy politikai testületről van szó, tehát nincsen ezzel probléma. Azért általánosságban jelenteném ki, hogy sértődésről szó nincs, se önök irányába, se az Európai Bizottság

javaslata irányába, tehát nem sértődöttek vagyunk, hanem egész egyszerűen úgy gondoljuk, hogy itt nem korrekt dolgokról beszélünk. *(Dr. Oláh Lajos távozik a bizottság üléséről.)*

Azt szeretném leszögezni mindjárt a legelején, hogy attól, hogy önök ilyeneket mondanak, hogy a korrupció által leginkább érintett ország, mint Magyarország meg Lengyelország, azt én az önök részéről, mint ellenzéki képviselők részéről, egy politikai állításként értékelem, attól persze ez még nincs így. Mondani én is tudok bármit. A helyzet az, hogy mutassanak már néhány bizonyítékot akár uniós intézmények, OLAF vagy bárki által, tehát egy percepciókeltés zajlik, azt értem.

És amikor önök azt mondják, hogy mindenhol halljuk Európából, hát, attól függ, persze, hogy kivel beszélnek, meg honnan hallják. Sok mindent lehet hallani mindenfelé. Tehát a lényeg az, azt itt szeretném leszögezni, önmagában önök azt állítják, hogy itt a korrupció által érintett országok, mint Magyarország, Lengyelország, itt nincsen szövetségesünk, ezt az irodalmi munkásság részeként is felfoghatom. Nekem az a dolgom, hogy azt próbáljam elmondani, hogy valójában egyébként mi zajlik, hogy vannak-e szövetségeseink.

A jó hírem az, hogy vannak szövetségeseink, nem is kevés, és nemcsak Lengyelország, nemcsak közép-kelet-európai országok, hanem attól függően, hogy kinek milyen érdeke fűződik a költségvetéssel kapcsolatos egyes szektorális javaslatokhoz, szerveződik egy szövetségi rendszer. Ez egy nagy mátrix, országok jönnek-mennek, nem mindig ugyanaz az országcsoport, attól függ, hogy éppen mi az, amiben érintettek, de konkrétumokat is szívesen mondok, meg tervezem is, hogy mondjak.

Igyekszem válaszolni a kérdésekre is. A jogállamiság és kohézió összekapcsolása. Itt számos sebből vérzik a dolog. Egyrészt az Európai Bizottság nem az MFF, tehát nem az általános költségvetési javaslat keretén belül, hanem attól egy független rendlettervezetben nyújtotta be ezt a kiváló javaslatát, hogy össze kell kapcsolni a jogállamisági kritériumokat a kohéziós pénzek kifizetésével. Miért is tette ezt? Hiszen így próbálta elkerülni azt, hogy bekerüljön abba a tárgyalási keretbe, amely egyhangúságot követel meg. *(Bana Tibor távozik a bizottság üléséről.)*

Értjük, hogy egyes tagállamok, amelyek nettó befizetőik, és általában nem konzervatív kormányok uralkodnak vagy kormányoznak, ők azt mondják, hogy a saját állampolgáraik szeretnék látni, hogy a pénzt hova költik el. Ez idáig rendben is van.

Tehát mi azt mondtuk a partnereinknek, hogy ha már ragaszkodnak ehhez, akkor egy teljesen világos képletet vázoljunk fel magunknak. Beszéljünk erről a dolgról, de akkor beszéljünk mindenről. És egyébként most zajlik, pont ezekben a napokban, és a március 19-ei Általános Ügyek Tanácsának munkaabédjén napirenden lesz az úgynevezett „peer review” mechanizmus, ami azt jelenti, hogy a korrupció meg a pénzügyi felhasználási szabályok kapcsán valamennyi tagállamot ugyanolyan kritériumok alapján nézzünk meg, és akkor majd kiderül, hogy melyik országban nem működnek igazából ezek a kérdések.

A magyar kormány is azt állítja, hogy természetesen mindenkinek az az érdeke, hogy az Európai Unió pénzügyi érdekei meg legyenek védve, azaz ne legyen egy olyan átláthatatlan rendszer, amely lehetővé teszi, hogy az uniós pénzeket tetszőlegesen használják fel. Ezzel kapcsolatban semmiféle problémánk nincs. Ez a javaslat viszont nem az, és ezt nem mi mondjuk, hanem a Tanács ügyvédje, ha úgy tetszik, a Tanács jogi szolgálata, amelyik azt mondta, hogy a javaslatnak, a bizottsági javaslatnak jogalapja lehetne, de amúgy az egész alapszerződést kerüli meg, hiszen létre akar hozni egy párhuzamos rendszert a 7-es cikkelyes eljárás mentén, amely egyrészt duplikációt teremt, másrészt megkerüli az alapszerződést. Tehát itt nem politikai sértődésről van szó, itt egy szerződészegésről van szó.

Nemcsak mi állítjuk, nemcsak a lengyelek állítják, az olasz kormánynak és a portugál kormánynak ugyanaz az álláspontja. Portugáliában egy szocialista kormány van, Olaszországban egy kormánykoalíció, amely anti-establishment pártokból áll, az Öt Csillag Mozgalom, a Liga, tehát Olaszországban mindig más a politika, a belpolitika nem összehasonlítható egy csomó tagállammal, de szó nincs arról, hogy Magyarországnak meg Lengyelországnak van problémája. A Tanács jogi szolgálatának, adjuk meg azt a tiszteletet az európai jogászoknak, hogy valamihez talán csak értenek, és mondom, déli tagállamok is ugyanezt mondják. Tehát ez egy ilyen javaslat, ami egy politikai fegyvert tenne az Európai Bizottság kezébe, amely tetszőlegesen tagállamoktól megpróbálna megvonni pénzeket, mert azt állítják, mint önök, hogy korrupció van. Mi azt mondjuk, hogy rendben, akkor beszéljünk róla, csak akkor lássuk a bizonyítékokat. Ezt nem nagyon látjuk, se a lengyel, se a magyar 7-es cikkelyes eljárás kapcsán egyébként ezt nem látjuk. Tehát nincsen jogalapja, megint csak egy politikai eszköz.

És amikor arról beszélünk, tisztelt képviselő asszony, hogy miért mondjuk azt, hogy politikai aktivizmustól tartózkodjon, mivel mi is politizálunk. Igen, óriási különbség van abban, hogy a 28 tagállamban demokratikusan megválasztott legitim kormányok vannak, amelyeknek az a dolga, hogy politizáljanak - az Európai Bizottságnak nem az a dolga. Az Európai Bizottságnak az a dolga, hogy a szerződések őre legyen, és ne egy önálló politikai aktor. Tehát ezért várjuk el mind a Bizottságtól, mind az első alelnökétől, hogy tartózkodjon már attól, hogy politikai szerepet játszik.

Az, hogy a magyar kormányfő egy politikai kampányban, egyébként legitim, megválasztott kormány kampánya volt, ez teljesen természetes, így működik a politika, így működik a demokratikus rendszer, de az Európai Bizottság egy óriási szereptévesztésben van. Tehát a jogállamisági mechanizmussal kapcsolatban ez a probléma.

Még egy kérdés. Azt is feltettük, nemcsak mi, nagyon sokan - érdekes módon egyébként nem válaszol a Bizottság tagállami kérdésekre -, hogy miért van az, hogy a jogállamisági kritériumot kizárólag a kohéziós pénzek felhasználásánál vizsgálnák. Miért nem vizsgálják mondjuk a Horizon Europe program kapcsán, amelynek 95 százalékban nyugatiak a kedvezményezettjei? Ott egészen biztosan nincsen korrupció, és ott biztosan minden törvényesen és transzparensen van felhasználva. Tehát ez is azt mutatja, hogy kizárólag egy országcsoporthoz, a kohézió által kedvezményezetttek tekintetében próbál vizsgálni.

Bana alelnök úr behozta az Európai Ügyészség kérdését. Még az Európai Bizottság sem mondja azt az MFF kapcsán, hogy csatlakozni kell az Európai Ügyészséghez, csak egy politikailag determinált mondatot hallottunk az elnök úrtól. Persze, jogában áll, csak ennek semmi köze az MFF-hez. Amúgy pedig nemcsak Lengyelország, meg Magyarország nem csatlakozott, hanem például Svédország sem, és Hollandia is mérlegelte, és azok az országok, amelyeknek valóban van opt outjuk, mint a dánok, attól még megtehetnék, hogy csatlakoznak, ha egyébként van lehetőségük nem csatlakozni. Tehát ha fontos lenne számukra is az Unió pénzügyi érdekeinek a védelme, akkor lehet, hogy ők is csatlakoznának. Tehát az egész össze van mosva itt, tehát semmi köze az ügyészséghez való csatlakozásnak meg az MFF-pénzek kifizetésének egymáshoz.

A szociális Európa. A szociális Európa céljaival mindenki egyetért, mindenki legyen gazdag, ne legyenek szegények, ne legyenek munkanélküliek, és minden legyen nagyon jó, ezt mindenki támogatja természetesen. Közben azt látjuk, hogy a szociális pillérre való hivatkozással az osztrák kormány bevezet egy olyan rendszert, amely indexálná a családi pótlék kifizetését nem osztrák állampolgároknak. Amikor az osztrák elnök aláírta ezt a törvényt, akkor azt nyilatkozta a sajtónak Van der Bellen úr, hogy ez a törvény, amit az osztrák kormány benyújtott, nem ellentétes az osztrák alkotmánnyal, de minden bizonnyal sérti az európai uniós jogot. Ennek ellenére aláírta.

Ezt még az Európai Bizottság is úgy gondolta egyébként, hogy akkora arcátlanság, hogy elindítja a kötelezettségszegési eljárást Ausztriával szemben. Tehát amikor önök szociális Európáról beszélnek, akkor mi azt látjuk, hogy azok a magyar állampolgárok, akik Ausztriában legálisan dolgoznak, ugyanolyan tb-t és egyéb járulékot fizetnek be az osztrák ellátórendszerbe, mint az osztrákok, az osztrák kormány mégis diszkriminálja őket, csak azért, mert a gyermekük Budapesten él vagy Szombathelyen, ne adj' isten, Klagenfurtban. Tehát ez egy óriási aránytalanság.

A másik a kiküldetési irányelv. Egyrészt a teljes uniós munkavállalói létszám 0,7 százalékat érinti, tehát teljesen aránytalan - kevesebb, mint 1 százaléka -, egy célt szolgált: nyugati protekcionista intézkedéseket, hogy tönkretegyék a közép-kelet-európai fuvarozói szektort. Mi egyébként Magyarországon ebből elég jól ki fogunk tudni maradni, hiszen az az üzleti modell, amivel a magyar fuvarozók működnek, megvédhető, szemben például a bolgár közlekedési szektorral, amely a bolgár GDP 20 százalékat adja; tönkrevágják azt a gazdasági szektort, amely egyébként majd még nehezebb helyzetbe fogja sodorni a bolgár embereket.

Tehát itt semmi másról nincsen szó, mint egy nyugati gazdasági protekcionista intézkedésről a szociális pillér szépen hangzó ígéréteinek a köntösébe burkolva. Mi ezt így látjuk. Az eszközökkel nem értünk egyet, a célokkal igen, de erre vannak modellek. A svédek sem akarták feladni a szociális modelljüket, és mi is azt mondtuk, hogy igazából semmi nem kell, hogy őket erre kötelezze.

Magyarországon működik egy modell, amely négy pilléren alapul, egyrészt a munkaalapú gazdaság, emellett a versenyképesség által generált szociális kiadások növelése, az identitás kérdése, amely egyre fontosabb politikai kérdés, a negyedik pedig a családpolitika vagy demográfia. A magyar kormány egyik pillér tekintetében sem hoz olyan szabályokat, amely a másik pillér érdekeit sértené. Tehát mi ebben látunk egyfajta lehetőséget arra, hogy növekedjenek a szociális kiadások, növekedjenek a bérek, és ez el is indult. De pont ezt próbálták megakadályozni olyan dolgokkal, hogy politikailag motiváltan a befizetőknek kedveznek, míg a kedvezményezetteket még nehezebb helyzetbe akarják hozni. Tehát nekünk ezzel a Bizottsággal ilyen értelemben valóban nem kell megállapodnunk. *(Dr. Szél Bernadett távozik az ülésről.)*

Talán Tessely képviselő úr kérdezte, hogy milyen szövetségeseink vannak. Elmondtam a jogállamiság kapcsán, hogy a déliek is ugyanazt gondolják, hogy ez egy teljesen indokolatlan és a szerződésekkel ellentétes javaslat. A kohézió kapcsán pedig működik az úgynevezett kohézió barátai kör, amely egyébként időnként találkozik legmagasabb kormányfői szinten is, különböző deklarációkat fogalmaznak meg. Tehát azt az állítást, amit Oláh képviselő úr tett - mit is mondott? -, hogy nem sikerült eredményt elérni, ezt nem nagyon tudom értelmezni, mert az egész csak most kezdődik. Tehát a vége majd ennek a tárgyalásnak valamikor 2020 nyarán fog megszületni, 2020 júniusában-júliusában, majd akkor kellene újra beszélünk, hogy milyen eredményt tudunk elérni.

Valóban vannak olyan javaslatok, amik számunkra nagyon kedvezőtlenek, de én biztos vagyok benne, hogy ebben a szövetségi mátrixban a tagállamokkal meg tudunk majd állapodni egy észszerű kompromisszumban, hiszen nagyon sok tekintetben közös érdekek vannak, ezeket a politikailag motivált kijelentéseket pedig a helyén kell kezelni, és nyilvánvalóan semmiféle sértődés nincsen. Miért is lenne? Itt pénzről beszélünk, és higgadtan kell ebben az ügyben tárgyalni.

Arról, hogy Timmermans szerepe mennyire összeférhetetlen: azt hiszem, elmondtam már - még egyszer megpróbálom elmondani -, hogy ha valaki egy neutrális testületnek az egyik vezetője, akkor nem képviselhet egy politikai közösséget, nevezetesen a szocialistákat. Kérdezzük azt, hogy Timmermans úr hogyan osztja be egy napját. Abban a két órában, amikor éppen Spitzenkandidatként szerepel, akkor a

fizetéséből levonják-e ezt a két órát? Adózik-e utána? Meg van egy csomó kérdés, amiről beszélhetnénk, de ez a politikai kampány része, úgy látom.

Brexit-ügyben Oláh képviselő úr kérdezett. Egyrészt nem lehet pontosan tudni, hogy a brit kormány milyen javaslatot tud elfogadtatni a brit alsóházban. Zajlik egy tárgyalás jelenleg is a britek, illetve az Európai Bizottság között. Ami biztosnak tűnik, hogy a tavaly november 25-én elfogadott uniós szerződést jogi értelemben az Unió, tehát a 27-ek és az intézmények nem kívánják újrainyitni, viszont keresik annak a lehetőségét, hogy az ír és észak-ír határ jövőbeli helyzetével kapcsolatos ügyet, a backstop kérdését politikailag hogyan lehet úgy beleágyazni egy kiegészítő jegyzőkönyvbe akár, amely jó eséllyel kerülhet a brit alsóház elé, és amelyet meg is szavaznak.

Amit pozitívnak látunk, hogy a brit alsóház, ugyan azt nem tudjuk pontosan, hogy mit szeretne, de azt látjuk, hogy mit nem szeretne, nevezetesen ők sem szeretnék egy rendezetlen kilépést, tehát mindenki abban érdekelt, hogy az Egyesült Királyság távozása egy szerződés alapján történjék meg. Úgy gondolom, mi elértük mindazt, amit politikai célként tűztünk ki: egyrészt az Egyesült Királyságban élő és ott dolgozó magyar állampolgárok szerzett jogai nem sérülnek; amennyiben van megállapodás, a britek 2020 végéig befizetik a rájuk eső költségvetési terhet; és egyébként mi abban vagyunk érdekeltek, hogy egy minél szorosabb, átfogóbb kereskedelmi, gazdasági, befektetési szerződés legyen a jövőben az Egyesült Királyság és az Európai Unió között. Idekapcsolódik majd a vám kérdése. Tehát mi egy nagyon ambiciózus megállapodásban vagyunk érdekeltek. Úgy gondolom, az Egyesült Királyságot Európának úgy kell tekintenie, amely egy fontos európai ország marad a jövőben is, tehát nem egy harmadik ország a világ bármely részéről. Ezt a filozófiát szeretnénk látni az új megállapodás tartalmában is.

Ami pedig a repülési jogokat illeti: ott Magyarország részéről vagy magyar részről a Wizz Air légitársaság érintett ebben a kérdésben. Itt az a lényeg, hogy a Wizz Air UK, tehát az Angliában bejegyzett cég tulajdonosi hányada olyan legyen, amely a jövőben is lehetővé teszi a repülési jogok fenntartását. A céggel kapcsolatban állunk, ő maga is önállóan tárgyal az Európai Bizottsággal, és majd egy egységes jogszabálytervezben az Igazságügyi Minisztérium fogja benyújtani azt a törvénytervezetet, amely felkészíti a magyar államigazgatást is arra, hogy amennyiben mégsem lenne megállapodás - amit most még nem látunk -, akkor egy rendezett és sima átmenet legyen, amely értelmében egyébként a jelenleg Magyarországon életvitelszerűen tartózkodó, mintegy 5-10 ezer brit állampolgár itteni jogai sem fognak sérülni.

Mi mindent a viszonyosság elve alapján kezelünk a britekkel, és a brit kormány részéről magas politikai szinten is többször elmondták, hogy a magyar kormány következetesen és korrekt módon viselkedett végig az egész brexit-tárgyalási folyamat kezdete óta. Mi akkor is elmondtunk még 2016-ban, hogy mi egy tisztességes, tehát egy fair brexitben vagyunk érdekeltek, és azt gondolom, hogy az egyik olyan tagállam vagyunk, amely a britek tiszteletét az előző 2,5 évben ilyen tekintetben is kivívta, miközben Magyarország is az Európai Unió 27-ek egységének a fenntartásában érdekelt volt, azt sem sértettük meg. Tehát jelentem tisztelettel: brexit-ügyben rendben vagyunk magyar részről, és nagyon reméljük, hogy tényleg egy olyan kapcsolatrendszer lesz majd az Egyesült Királysággal, amelyet egyébként gazdasági, biztonságpolitikai és egyéb érdekeink kölcsönösen indokolnak.

Remélem, hogy válaszoltam minden kérdésre. Államtitkár úr még esetleg, ha kiegészítené, azt nagyon megköszönném, mert lehet, hogy valamit elfelejtettem.

Dányi Gábor válasza

DÁNYI GÁBOR helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium): Köszönöm szépen. Csak két mondat. Az egyik a környezetvédelmi szemponttal

kapcsolatos kérdés, amit képviselő asszony felolvasott, ez a szén-dioxid-kibocsátásra fordított allokáció nagyságával van összefüggésben. Jelenleg 20 százalékát köteles minden tagország az allokált forrásoknak erre költeni. Az európai bizottsági javaslat ezt 25-re emelte volna. Mi azért tiltakozunk ez ellen, mert a rugalmasságot szeretnénk a legmesszebbmenőkig a tagállami keretek között tartani. Tehát az a célunk, hogy minél kevesebb kötöttség legyen a források felhasználására, ha már csökken az allokáció.

A másik kérdés összefügg a szövetséges kérdéssel is, szintén ehhez az ügyszóhoz tartozik. A másik problémánk a környezetvédelmi indikátorral vagy ezzel a témával az, hogy ahogy számolják, hogy mi számít bele ebbe a 20 vagy 25 százalékba, ezt is módosította volna a Bizottság, szigorította volna, például a vasútfejlesztések nem számítottak volna bele, holott az intermodális átrakóközpontok és a kabinok vonaton való fuvaroztatása egyértelműen szén-dioxid-csökkentő. A tárgyalások eredménye az lehet, hogy Magyarországnak ebben a szövetséges mátrixban sikerült eredményeket elérni, és 40 százalékban beleszámít majd a jelenlegi jogszabálytervezet alapján a CO₂-kibocsátás csökkentésébe a vasúti beruházások összege. Tehát nem igaz az, hogy nem értünk el eredményeket, és nyilván egyedül ezt nem tudtuk volna elérni.

Még egy kérdés: a korrupció mértékéről meg a közbeszerzésekről esett szó. A tárcánk készített egy kimutatást az Európai Bizottság közbeszerzési eljárásairól, amelyet egy előterjesztésben a kormány is tárgyalt. Ez arról szólt, hogy az Európai Bizottság hivatalos honlapján közzétett, általuk lefolytatott közbeszerzési eljárásokat elemeztük azokban a szempontokban, amely szempontok alapján a magyar közbeszerzéseket szokták mások elemezni, és az jött ki eredményként, hogy az Európai Bizottság magasabb arányban hirdet meg egyszeresplős közbeszerzéseket, mint Magyarország, és mégis az egyszeresplős közbeszerzések miatt támadják az országot. Ezerhatszáz-velahány közbeszerzési eljárás, tehát nem egy 10-20 darabos minta volt, hanem 1666 közbeszerzés volt elérhető a honlapon, ezt elemeztük, ez alapján huszon-egynéhány százalék az az arány, ahol egy szereplő van az Európai Bizottság által kiírt közbeszerzéseken, Magyarországon ez tizen-egynéhány százalék, ha jól tudom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel kapcsolatban csak a római klasszikusokat szeretném idézni: „Quod licet Iovi, non licet bovi.” Itt is látható a kettős mérce, ami a Bizottság eme munkájában is megnyilvánul.

Még egy másik gondolatot is engedjenek meg! Itt Oláh képviselőtársamtól elhangzott, hogy a magyar diplomácia mennyire elszigetelődött és ebben a harcban milyen vereséget szenvedtünk. Csak szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy hat évvel ezelőtt, amikor elindultunk a több éves pénzügyi keret tárgyalásokkal, akkor az első szalagcímek arról szóltak, hogy Magyarország 30 százalékos forrásvesztést fog elszenvedni. Ehhez képest, hogy létrehoztuk a Friends of Cohesiont, a kohézió barátai csapatot, olyan szövetségeseket szereztünk, például a régi tagállamok között bizonyos politikákban, mint például az agrárpolitika, amiről a következő napirendben lesz szó, amivel mégiscsak sikerült eredményt elérnünk.

Azt kijelenteni, hogy a magyar kormány mennyire sikertelen, az egy nagy felelőtlenség, hiszen a tárgyalások folynak, és igenis megvan az első, kvázi sikerünk abban a többi visegrádi négyek országával együtt, hogy sikerült azt megakadályozni, hogy még az európai parlamenti választások előtt döntsenek a több éves pénzügyi keretről, mert mondtuk, hogy kifutóban van az Európai Parlament, illetve a régi Európai Bizottság.

Így minden esetben az a tisztességes, ha a választások után egy új Európai Bizottság felálltával fogjuk megkapni az utolsó számokat. Addig több mint 7 hónap áll rendelkezésre. Tehát én úgy hiszem, hogy Magyarország az első sikert elkönnyvelhette. A Bizottság nem hozta meg, és az Európai Parlament nem hozta meg a végső döntését.

Nyilván itt pró és kontra sok érv el fog majd hangzani, és jelentem, a kohézió barátai 12 tagállamból áll, és a tárgyalások folynak. És igenis megmutatkozott az a legutóbbi parlamenti látogatásaink során, akár Pozsonyban, akár Zágrábban, amely nem a visegrádi négyek tagja, de mégiscsak kelet-európai tagországról van szó, vagy Lengyelországban vagy éppen Prágában, hogy igen, a visegrádi négyek együttes fellépésének van ereje, és ebben hajlíthatatlanok vagyunk, hogy ezt a munkát együtt tudjuk elvégezni.

Természetesen ebből látszik, hogy milyen erőnk van, hogy bírálunk bennünket, főleg a visegrádi négyek tagországait. Tehát itt, tisztelt képviselőtársaim, egy olyan kemény munka előtt állunk, amin 6 évvel ezelőtt a magyar kormány végigment, és sikert könyvelhetett el.

Ugyanakkor azt is szeretném megjegyezni, hogy alapvetően bárki legyen a költségvetés kedvezményezettje, már 14 százalékos forrásvesztést fog elszenvedni minden tagország a brexit miatt. Eleve kisebb tortáról van szó, tehát ilyen szempontból nincs mit hozzátenni. Ehhez képest azonban nem szeretnénk, ha a többi, másik 14 százalékat hozzánk ragasztanák, és éppen a mai napirendi pont egyik kérdése volt, hogy a Bizottság kvázi megpróbálja megkerülni a jogállamiság kritériumának kérdésében a szerződést.

Mi a szerződéshez ragaszkodunk, és ha annyira ragaszkodik a Bizottság és egyes tagországok ahhoz, hogy itt ezek a kritériumok érvényesüljenek, akkor először is a szerződést módosítani kell, pont. Mi ehhez tartjuk magunkat, és itt nincs mit szépíteni. Önmagában véve az Európai Bizottság a saját határait túlfeszítette, ha megvizsgáljuk, hogy mivel foglalkozik és milyen javaslatai vannak. Ez nem tisztességes. Ezt kritizáljuk, és ezt nemcsak mi kritizáljuk, hanem több, az államtitkár úr által említett déli tagország is.

Akkor ki lesz a következő? És eszembe jut, elnézést kérek, a Hofi-vicc: „Mi, mennyi?” És akkor itt szabadon lehet kritizálni egyes tagországokat. Igen, lehet, de akkor ehhez tessenek megváltoztatni a szerződést - ezt pedig senki nem akarja! Úgy hiszem, hogy az új Bizottság ebben a tekintetben a magyar elvárásnak megfelelően tehát térjen vissza ahhoz a szerződés által megszabott tevékenységéhez, hogy a politikák óre, a szerződések óre legyen.

Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen az államtitkár urak beszámolóját, a kérdésekre adott válaszát. Mi egy ilyen politikai testület vagyunk. Természetesen minden képviselő a saját politikai nézetének megfelelően mondja el a véleményét, csak azt hozzá kell tenni, hogy ez nem mindig, sőt, általában nem tükrözi a teljes igazságot.

Reméljük azt, hogy a kampány elkerüli a bizottságunk munkáját, mert itt is van egy napirendi pont, és mindenki mindenről beszél, különösen az ellenzéki képviselőtársaim, ha látják a sajtót, azonnal elmondják a dolgaikat, amit gondolnak erről a kampányról. Én arra kérem képviselőtársaimat, akik nincsenek itt, hogy ha majd olvassák a bizottság üléséről készített jegyzőkönyvet, hogy több évtizedes gyakorlatunk az, hogy a bizottságunk egy szakpolitikai bizottság. A kitűzött napirendi pontunknak van címe és annak alapján tárgyalunk elsősorban. Lehet bárkinek bármiről véleményt alkotnia. Én ebben a tekintetben elég liberális elnökként engedem, hogy képviselőtársaim a fantáziájuknak megfelelően elmondják a véleményüket, nem fojtom a szót beléjük, mondják el, de én azt kérem, hogy minden képviselő hozzászólása saját magát minősíti, hogy mennyiben érti a témát, mennyiben olvasta el és készült fel a bizottsági ülésre. Remélem, hogy a kampány bennünket most el fog kerülni, és ezért tartom jó dolognak, hogy április 4-e után nem lesz bizottsági ülésünk, nem lesz parlament, és majd az európai parlamenti választások után térünk vissza a rendes kerékvágásba.

Tisztelt Bizottság! Megköszönöm államtitkár urak előadását, a válaszokat, és várjuk a következő napirendi pontokhoz a meghívottakat. *(A meghívottak megérkeznek, és helyet foglalnak a meghívottak részére fenntartott asztalnál.)*

Egyeztetési eljárás - A Közös Agrárpolitika jövője

4.1. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitika keretében a tagállamok által elkészítendő stratégiai tervhez (KAP-stratégiai terv) nyújtott, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által finanszírozott támogatásra vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről [COM(2018) 392; 2018/0216 (COD)]

4.2. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról, valamint az 1306/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről [COM(2018) 393; 2018/0217 (COD)]

4.3. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU rendelet, a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló 1151/2012/EU rendelet, az ízesített borászati termékek meghatározásáról, megnevezéséről, kisereléséről, jelöléséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló 251/2014/EU rendelet, az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló 228/2013/EU rendelet és az egyedi mezőgazdasági intézkedéseknek a kisebb égei-tengeri szigetek javára történő megállapításáról szóló 229/2013/EU rendelet módosításáról [COM(2018) 394; 2018/0218 (COD)]
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

A következő napirendi pontunk: egyeztetési eljárás, a közös agrárpolitika jövőjéről egy helyzetfelmérést, az aktuális helyzetről egy képet szeretnénk kapni. A napirendi pont előterjesztője Feldman Zsolt, az Agrárminisztérium mezőgazdaságért felelős államtitkára, akit ezúttal is tisztelettel köszöntök. Ő is elég gyakran részt vett a bizottsági ülésünkön. Ha a korábbi napirendi pontunk fajsúlyos napirend volt, a több éves pénzügyi keretről szólt, akkor ez a napirendi pont legalább annyira fajsúlyos, hiszen a KAP-ról, a közös agrárpolitikáról szól, ami legalább ennyire izgalmas, és nagy kérdőjeleket vet fel az előttünk álló időszakban.

Az elnök felvezetője

Tehát köszöntöm Feldman Zsolt államtitkár urat és munkatársait. A 2020. utáni uniós költségvetés egyik legfontosabb kiadási tétele továbbra is tehát a közös agrárpolitika. A kérdés az, hogy a termelők, gazdák mire számíthatnak a jövőben, miként biztosítható az egészséges élelmiszer előállítása és a versenyképes mezőgazdaság. E javaslatok kapcsán az egyeztetési eljárás, emlékeztetem képviselőtársaimat, októberben indult, majd a Mezőgazdasági bizottság fogadja el a véleményét a közeljövőben, amit mi mindenféleképpen figyelembe fogunk venni, hiszen ő az elsődleges szakszervezet ebben a témában. Képviselőtársaim a háttéranyagokat megismerhették, amiket szeretnék megköszönni a magyar kormányoknak és államtitkár úrnak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, hogy röviden tájékoztasson bennünket, mert az idő eléggé előhaladt, az adott témáról. Tessék parancsolni!

Dr. Feldman Zsolt tájékoztatója

DR. FELDMAN ZSOLT államtitkár (Agrárminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszöntök mindenkit, a bizottság jelenlévő tagjait és valamennyi kedves megjelentet. Valóban, a közös agrárpolitika, amely a legrégebbi közös európai politika, egy újabb szakaszához ért a mostani reformtárgyalások során. Ennek a jogi lecsapódása az, amely három jogszabályban testesül meg, és amely a 2021-től induló közös agrárpolitika keretrendszerét jelenti.

Alapvetően a legfontosabb kérdés, és azt gondolom, hogy az előző napirendi pont esetében a közös európai költségvetésről minden bizonnyal sok szó esett. A mi szempontunkból, röviden a közös agrárpolitika tekintetében az Európai Bizottság javaslata a teljes közös agrárpolitika büdzsáját 2018-as összehasonlító áron 16,5 százalékkal csökkentené. Azt gondolom, hogy innentől kezdve nem meglepetés az az álláspont, amelyet képviselünk, hogy ez a csökkentés, különösen annak függvényében, amely változtatási szándékokat röviden szeretnék az önök számára bemutatni, ez nem elfogadható. Ez természetesen Magyarország tekintetében is hasonlóan nagyon kedvezőtlenül csapódik le, hiszen ha kicsit beljebb ásunk a két nagy pillérébe a közös agrárpolitikának, akkor ez azt jelenti, hogy ez az összehasonlítás a közös agrárpolitika első pillére, azaz a közvetlen támogatások tekintetében 16,4 százalékos, a vidékfejlesztési támogatások esetében pedig lényegében 26,6 százalékos csökkenést jelentene. Tehát nem véletlen, hogy a magyar kormány nem tudja elfogadni azokat a költségvetési javaslatokat, amelyek erre irányulnak, és mind a nagy hagyományos politikák, mind a kohézió, mind pedig a közös agrárpolitika tekintetében ennek a mostani javaslatnak a teljes mértékű megváltoztatására törekszik.

S hogy csak kicsit beljebb jöjjenek az idővel gazdálkodva néhány fontosabb kérdéskörbe, lényegében a három a rendelet közül az egyik szól egy új stratégiai tervről, amelybe valamennyi agrártámogatásunkat tervezni és programozni kellene, van egy úgynevezett horizontális rendelet, amely lényegében ennek a teljes pénzügyi alátámasztását tartalmazza, és van egy olyan, talpon maradó piaci rendelet, amely lényegében az összes piacsabályozási eszközt tartalmazza és szabályozza.

A legfontosabb, azt gondolom, ami a bizottság szempontjából is fontos és érdemleges információ, az előbb említett stratégiai terv kérdése, hiszen jelen pillanatban csak a vidékfejlesztési program az, amely lényegében egy európai bizottsági pecséttel, jóváhagyással működik, és ír és mond valamennyi, tehát az összes termelői támogatást, a jövedelempótló támogatásoktól egészen a fejlesztési forrásokig mindent ebben az egy stratégiai tervben hagyná jóvá az Európai Bizottság.

Van egy új szemlélet, amely számos kihívás elé állít bennünket, hiszen eddig az európai uniós jogszabályoknak való megfelelés önmagában egy nagyon komoly auditterhet és nagyon komoly előírástengert jelentett számunkra és a gazdálkodók számára, erre egy újabb, eredményorientált indikátorokra épülő, új megfelelési rendszert is ráhúzna az Európai Bizottság, amely azt jelenti, hogy lényegében megduplázódik az a szempontrendszer, amely alapján a források felhasználását kontrollálni kívánják.

A gazdálkodók szempontjából nagyon fontos - és ezért fontos a költségvetési források nagysága -, hogy a teljes források nagyságát egy olyan kondicionalitási rendszerre építene rá a Bizottság, amely lényegében a mostani zöldítési és jó gazdálkodási gyakorlathoz kapcsolódó előírásoknak egyfajta közös nevezőre hozása, tehát a gazdálkodók a források 100 százalékához lényegében egyfajta környezetvédelmi, zöld szempontrendszer teljesítése alapján juthatnak majd hozzá.

Megjelenik ebben a rendszerben alapvetően az igazságosabb forráselosztás, amely a kisebb, közepes vállalkozások és gazdálkodók számára a nagyobbak rovására

forrásokot juttatna, és azok a célok, amelyek igazából nekünk is fontosak - a fiatal gazdák támogatása, az innováció vagy éppen a modernizáció -, azt gondolom, nem kétségbe vonható, közös célja valamennyiünknek.

Amit én kiemelnék ebből, az, hogy alapvetően mi a lehető legnagyobb tagállami rugalmasságra törekszünk, nem szeretnénk kiszolgáltatni magunkat az Európai Bizottság olyan különböző, szubjektivitáson alapuló kontrollmechanizmusainak, amelyek adott esetben olyan rendszerre épülnek, amelyet nem lehet teljesen objektív alapon kezelni. Azt gondolom, hogy számunkra kifejezetten fontos tehát, hogy egy egyszerre környezet- és klímabarát, ugyanakkor a másik oldalon versenyképességi szempontokat nem veszélyeztető vagy nem romboló agrárpolitikát építsünk fel. Ebbe az irányba dolgozunk, ehhez hozzátéve azt, hogy mindenféle szólam ellenére az egyszerűsítés nem jön át ezekből a javaslatokból, tehát ilyen értelemben mi ténylegesen tapasztalati alapokon nyugvó, egyszerűsítő javaslatokat fogalmazunk meg a többi tagállamnak és az Európai Bizottságnak egyaránt. Úgyhogy én ebből a szempontból abban bízom tehát, hogy minél objektívebb szabályrendszeren nyugvó, minél nagyobb forrásokkal rendelkező, a gazdálkodók számára pedig minél inkább kiszámítható és tervezhető közös agrárpolitikát tudunk itthon megvalósítani.

Egyébként egy számot hadd mondjak, ami általában az első pillérrel kapcsolatos. Egy többlet-auditrendszer felépülését látjuk a jogszabályjavaslatokból, ugyanakkor például az első pillér tekintetében a 2 százalékos alatti hibaarány az, amit az európai uniós szinten is látunk, úgy egyébként, hogy nemcsak mi, hanem az Európai Számvevőszék is az új mechanizmusok jelentős részét kritikával illeti, vagy nem tartja megfelelően hatékonynak, vagy nem tartja úgy, hogy hatékonyságnövekedést tudna elérni.

Úgyhogy azt tudom mondani önöknek, hogy részben igazodva az MFF-hez, hiszen ott a közös agrárpolitika rendelkezésére álló források alapvetően kell hogy determinálják azokat a szabályrendszereket, amelyek alapján mi dolgozunk, ilyen értelemben viszont azt látjuk, hogy a román elnökség szeretne egy részleges általános megközelítést ezekről a jogszabálytervezetekről a fél év végre. Meglátjuk. Mi azt gondoljuk, hogy minőségi jogalkotásra van szükség, és azt gondoljuk, hogy tisztán kell látni a források tekintetében, mielőtt bármiféle szabály tekintetében véglegesen leütnénk ezeket. Ebben tudnám ezt a részét összefoglalni.

Nagyon röviden a horizontális rendeletről, ami az 1306/2013-ast helyezi hatályon kívül, tehát ez a finanszírozási. Itt valóban csak azt hadd emeljem ki, amit már az előbb részben említettem, hogy egy olyan éves teljesítménymérés kerülne bevezetése a közös agrárpolitika egész rendszere tekintetében, amely - még egyszer - rá fog épülni a korábbi szabályoknak való megfelelést vizsgáló rendszerekre, és úgy egyébként - és ez ebben a kockázat, azt gondolom, amelyet mindenképpen csökkentenünk kell -, hogy ezek a vizsgálati szempontrendszerek pénzügyi következményekkel járhatnak, tehát pénzügyi kizárások kockázatát hordozzák magukban, és a szubjektivitást. Elsősorban e tekintetben kell, azt gondolom, valamennyi tagállamnak érdeke, hogy e tekintetben csökkentjük minél inkább.

S hogy szakmailag egy szempontot még bedobjak vagy felvessek, ez pedig az, hogy lényegében a közös agrárpolitika támogatásainak a teljesítményét, annak az eredményét évente szeretnék mérni, ami lényegében jelentős részben nagyon sok szempont tekintetében értelmezhetetlen, hiszen a mi folyamataink nagyon gyakran nem egyik évről a másikra, hanem adott esetben 3, 6, sőt nagyon gyakran a környezeti feltételek változása esetén akár 10 évet is jelentenek. Ezekről évente riportolni, számba venni alapvetően egy igen erősen bürokratizáló eleme ennek az egész mostani javaslatcsomagnak.

A piaci rendeletről pedig talán annyit hadd említsek meg - ez a harmadik, amely ebben a mostani jogszabálycsomagban benne van -, hogy részben ezek szabályozzák

azokat a nagy ágazati támogatási programjainkat, amelyek akár a szőlő-bor, akár a méhészet vagy akár a zöldség-gyümölcs szektor termelői szerveződéseinek tekintetében működnek Magyarországon. Ez a csomag alapvetően egy csekélyebb mértékű módosítást jelent a mostani szabályrendszernek, ugyanakkor viszont ebben is vannak olyan elemek, amelyeket kell és érdemes is irtanunk.

Egy már meglévő sikerélményünket hadd osszam meg a bizottsággal, hiszen már most látszik, hogy azt a szándékot, amely mondjuk, a direkttermő szőlőfajtákat behozta volna lényegében az árubor készítésére alkalmas szőlőfajták közé, sikerült visszaverni. Szétnézve a bizottság tagjai között relevánsnak tartottam az információt megosztani. Tehát ilyen szempontból azt gondolom, hogy itt is vannak olyan vadhajtások, amelyekbe nem volt a Bizottságnak érdemes beleállnia eleve. De ettől függetlenül - hogy még egy borászati érdekességet megosszak a tisztelt jelenlévőkkel - az még vita tárgya, hogy itt is a bor mint élelmiszer esetében például a tápértéket majd a címkén kell jelölni vagy nem kell, hiszen az is megint többletadminisztráció, papírmunka főleg a kisebbek számára. Tehát hogy érzékeltessem: a nagy költségvetési ügyektől kezdve - hogy az a mostani forrásnagyság, amely Magyarországra a '14-20-as időszakban több mint 36 százalékát hozza az európai uniós forrásoknak - egészen a boroscímke megjelenéséig számos olyan aspektus van, amelyet a közös agrárpolitika reformja jelen pillanatban tartalmaz. Sok olyan elvarratlan szálát látunk, amely tekintetében egyrészt kollégáim és valamennyien komoly munkát végzünk, hogy a többi tagállam álláspontját ebben a tekintetben közös nevezőre hozzuk, illetve látunk természetesen olyan nagy töréspontokat, amelyek a hagyományosan nem agráros és agráros országok között feszülnek, a nettó befizetők, a haszonélvező országok közötti konfliktus. Tehát ezek természetesen bennünket is végigkísérnek, és itt vannak.

Azt tudom mondani, hogy azért a bürokratikus jellegében ennek az egésznek, amely kibontakozni látszik ezekből a javaslatokból, a tagállamok döntő többsége megálljt szeretne parancsolni. A kérdés, hogy ezt a konkrét jogszabályi szövegekbe miképpen lehet átvinni, illetve hogyan lehet azt a szempontot érvényesíteni, amely szűkíti az Európai Bizottság azon jogalkotási hatáskörét, amellyel érdemi szabályokat szeretne saját hatáskörben, úgynevezett delegált jogi aktusokkal megvalósítani, hiszen ebben nagyon sok olyan bűvésztükk lehetséges, amely nem érdeke sem az európai, sem pedig a magyar mezőgazdaságnak.

Úgyhogy összefoglalóan, gazdálkodva az idővel, hiszen azért ennél jóval bővebb időkeretben is és részletekbe menően is lehetne ezt a mostani csomagot értékelni, azt gondolom, hogy elsődleges számunkra egy megfelelő európai uniós költségvetés, amely forrásokat biztosít. Alapszempont e mögötti érvelésünkben, hogy az európai és a magyar mezőgazdasági termelők által viselt többletkövetelményeket, amelyek erősítik az európai zöldgondolatot és amelyek lényegében fenntarthatóság szempontjából kerülnek előírásra, ezeket megfelelő módon kell finanszírozni. Ennek hiányában ez egy nem elfogadható csomag, és azért dolgozunk, hogy ez a szabályrendszer, ez a gazdálkodók és a tagállamok, az adminisztráció számára is egy értelmesen kezelhető és megélhető, működtethető rendszer legyen. Így lehet a jövedelemtermelési, a versenyképességi szempontokat figyelembe venni. Köszönöm szépen. Ha bármi kérdés van, állunk rendelkezésre.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Elsőként is engedje meg, hogy megköszönjem államtitkár úrnak és az Agrárminisztérium diplomatáinak azt a munkát, amit az elmúlt időszakban a közös agrárpolitikák kialakítása ügyében végeztek az európai színpalak mögött.

Az államtitkár úr által is felvetett direkttermő kérdése önmagában véve is, amikor először olvastam, bennem megállt az ütő. Bizottságunk ebben különösen érdekelt, hiszen a szekszárdi, a Tokaj-hegyaljai és az etyeki borvidék képviselői ülnek itt... *(Csöbör Katalin jelzésére.)* Csöbör Katalin képviselőtársam meg direkttermő vidéket képvisel, az avasi kiváló borászatot. Természetesen ott is lehet kiváló borokat inni, csak visszatérve a témára, önmagában véve ennek a felvetése is megmutatja azt, hogy milyen szakmai munka folyik az Európai Bizottságnál.

Már régen letettünk arról, hogy a direkttermő helyről származó borokat fogyaszthatóvá tegyük. Kiváló illata van, színe van, csak ebből elég úgymond 2 decit meginni és egész nap az ember zavart. Nem kell bővebben elmondani ennek a hatását.

A másik ilyen volt például, amikor a termékleírásnál szóba került a rozé. Kérdés, hogy 50 százalék vörös, 50 százalék fehér, és rendben van-e. Akik ezzel foglalkoztak és ilyen agyament ötleteket hoznak a tagországok felé, azok életükben nem termeltek szőlőt, és ez alapvetően sért bennünket, hogy hol állnak szakmaiságban bizonyos szakértői csoportok az Európai Bizottság mögött.

Visszatérve a közös agrárpolitikára, tehát ez alapvetően meghatározza a vidék Magyarországnak a jövőjét, hiszen van egyfajta vidékmegtartó szerepe a közös agrárpolitikáknak. Ez a nagykönyvben így van megírva. És a kérdésem az lett volna, államtitkár úr, hogy a közös agrárpolitika a jövőben miképpen érinti a hazai szőlészetet, borászatot, várható-e a korábban lezajlott, úgynevezett borreform megújítása vagy továbbgondolása? De erre részben már választ is kaptunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vitát megnyitom. Akinek esetleg kérdése van, bár államtitkár úr ugyan rövid volt, de szakmailag teljesen kifogástalan, rövid áttekintést adott, és különösen a bizottságunk következő ülésein is vissza fog jönni, visszatérő téma lesz a közös agrárpolitika, hiszen ez egy jelentős része az európai uniós 7 éves költségvetési keretnek. *(Senki sem jelentkezik.)*

Ha nincs kérdés, visszaadom válaszádra a szót államtitkár úrnak. Tessék parancsolni!

Dr. Feldman Zsolt válasza

DR. FELDMAN ZSOLT államtitkár (Agrárminisztérium): Köszönöm szépen. Röviden, csak a borreform kapcsán annyit, hogy amit szomorúan konstatálunk egyik oldalon, hogy az erre beállított források nagyságrendje csökkenne, ez egy rögzíthető tény. A másik oldalon pedig a mostani szőlőbor-támogatási programot is valahogy illeszteni kell ebbe a nagy közös stratégiai tervbe, és előre, az egész költségvetési ciklusra meg kell majd mondanunk, hogy mikor, milyen intézkedést, mennyiből kívánunk megvalósítani.

Tehát általában ennek a tervezésnek van egy ilyen, rendkívüli nagy kockázata, hogy mindent rögtön a legelején, 7 évre előre rögzíteni kell, és aki ismeri egy kicsit is a mezőgazdaságot, az tudja, hogy szeretnénk, szeretünk is távlatosan gondolkodni, ugyanakkor viszont nagyon sok az olyan kiszámíthatatlansági tényező, amely ezt azért megnehezíti. És különösen, ha ezt a 7 évre való előretétekintésünket pedig, például hogy hány ökológiai gazdálkodó lesz, mennyi lesz, éppen akár a felszín alatti vizek jó állapotban, és ha ezt nem találjuk el, most nagyon lesarkítva a szituációt, akkor pedig ahhoz valami pénzügyi konzekvenciát társítani, ez az egyik legneuralgikusabb kérdése ennek az egésznek, amely nem mehet.

Csak hogy még két-három olyan ügyet hadd hozzak fel, amelyet érdemes szintén a magunk számára rögzíteni! Ez pedig lényegében az, hogy van új elem is ebben a javaslatban, hiszen például kötelező módon behozná a redisztribúciót, ez a kisebb gazdaságoknak egy megemelt támogatása. Kötelező módon egy úgynevezett ökojogcímet behozna az első pillérbe a jövedelempótló támogatásokba, amely a tagállam

számára kötelezően alkalmazandó lenne, a termelő számára önkéntesen, tehát magyarul a mostani területalapú támogatási rendszerben a gazdálkodó dönthet úgy, hogy kvázi egy mostani, AKG-val összevethető vagy hasonlítható támogatási programban részt venne, de hogy mennyire faramuci a helyzet, hogy lényegében ez az egész elsődleges pénzek tervezését, nem mondom, hogy ellehetetlenítené, de rendkívüli módon megnehezíti. Vagy hogy egymással szemben alkalmazhatóvá teszi a kis gazdaságok most is működő átalánytámogatását, és most, az előbb említett redisztributív támogatást, amelyek egymást kioltják, és nem is működhet. Tehát van benne számos olyan szakmai ellentmondás, amelyekre fel szerettem volna hívni a figyelmet, nemcsak a szőlőborágazat tekintetében, hanem generálisan, a rendszer szempontjából is önellentmondásokkal tarkított az a javaslatcsomag, amelyet megpróbálunk az európai közösség keretében még egyszer élhetővé és alkalmazhatóvá tenni.

Tehát az ilyen ellentmondások azok, amelyek lényegében akár nagyon-nagyon meg is keseríthetik mind a gazdálkodók, mind pedig a gazdálkodók kifizetéseit biztosítani köteles tagállami szervek működését. Amíg ezeket egytől egyik nem tudjuk kiszedni ebből a javaslatból, addig nem lehetünk elégedettek, tehát ilyen értelemben ezzel a javaslattal nagyon-nagyon sok munka van még, hogy a végén az európai agrárium szempontjából egy működőképes rendszer tudjon felállni.

ELNÖK: Sok sikert és erőt kívánok az eljövendő tárgyalásokhoz! Bizonyára a bizottságunk a jövőben is gyakran fog foglalkozni ezekkel a részletkérdésekkel is. Köszönöm szépen államtitkár úrnak és munkatársainak a részvételt.

Van egy rossz hírem meg egy kevésbé rossz hírem. A részben rossz hírem az, hogy folytatódik a bizottsági ülésünk, de az örömhír ebben az, hogy az utolsó napirendi pont következik. Tehát kérem képviselőtársaimat, hogy maradjanak még! Viszontlátásra!

**Egyeztetési eljárás - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb végrehajtása és korszerűsítése érdekében a 93/13/EGK irányelv (1993. április 5.), a 98/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról [COM (2018) 185; 2018/0090 (COD)]
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)**

Az 5. napirendi pont: egyeztetési eljárás - az Európai Parlament és a Tanács irányelve az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb végrehajtása és korszerűsítése érdekében tett irányelvvel kapcsolatban. Köszöntöm a napirendi pont előadóit, Keszthelyi Nikolettát, az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkárát, dr. Gyimesi Tamás Ferencet, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkárát és dr. Nemessányi Zoltánt, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkárát. Kérem, foglaljanak helyet minálunk. *(Megtörténik.)*

KESZTHELYI NIKOLETTA helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium): Jó napot kívánok! Nagy tisztelettel köszöntöm...

ELNÖK: Egy pillanatot kérek csak, még a felvezetőt szeretném elmondani, bármennyire is sietünk, és köszönöm államtitkár asszonynak, hogy szívére vette azt, hogy valóban ez az utolsó napirendi pontunk. *(Horváth István távozik az ülésről.)*

Tisztelt Bizottság! Egy rövid tájékoztatást hallgatunk meg az aktuális helyzetről. A mai utolsó napirendi pontunkhoz érkezvén ebben az esetben is egyeztetési eljárás keretében vizsgált javaslatról fogunk tájékoztatót hallani. Ezen javalat szeretné elérni,

hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű, a már meglévő rendelkezéseket módosítva új szankciók bevezetésével szavatolja a fogyasztók biztonságát Magyarországon is. Itt egyértelműen egy tisztességes és átlátható környezet kialakítása a cél. Először államtitkár asszonyt kérném, hogy tényleg röviden ismertesse a tárca álláspontját, majd államtitkár uraknak adom meg a szót, ha szükséges. Tessék parancsolni!

Keszthelyi Nikoletta tájékoztatója

KESZTHELYI NIKOLETTA helyettes államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium): Nagyon szépen köszönöm. Nagy tisztelettel köszöntöm önöket. Röviden bemutatnám a „New deal for consumers” nevezetű bizottsági javaslatcsomag előzményét, illetve a tartalmát, ugyanis ezt a javaslatcsomagot így rövidítik, hogy „New deal for consumers”, tehát új megállapodás a fogyasztói érdekekért.

Az előzményét képezi, hogy az Európai Bizottság 2017-ben felmérést végzett minden uniós tagállamban, hogy hogyan néz ki a fogyasztóvédelmi intézményrendszer, illetve a fogyasztóvédelem hatékonysága az egyes tagállamokban, és megállapítást nyert, hogy egy uniós szintű fogyasztóvédelmi jog magasabb szintre tudná emelni kollektíven az uniós fogyasztóvédelem szintjét, emellett pedig a „New deal for consumers”-ben kezeli a kettős minőség kérdéskörét, ahol Magyarország elől járó szerepű volt. 2017 elején Magyarország Szlovákiával és Csehországgal együtt jelezte a Bizottság felé, hogy foglalkozzon az élelmiszerek, illetve a termékek kettős minőségével, ugyanis elfogadhatatlan, hogy másodrendű állampolgárok lehetnek uniós fogyasztók, ugyanis ugyanazon márkanév alatt más-más minőségű termékeket forgalmaznak egyes tagállamokban.

Ennek hatására 2018. április 11-én terjesztette elő az Európai Bizottság ezt a javaslatcsomagot, amelynek tartalma, hogy magasabb szintre helyezze az uniós fogyasztóvédelmi szabályokat. Egyébként meg kell jegyezni, hogy Magyarországon a kormányzati cél a fogyasztóvédelemben a családok védelme, illetve a termékbiztonság garantálása, és az elmúlt években nagyon sokat erősödött a fogyasztóvédelem, ezért a javaslatcsomag, a „New deal for consumers” javaslatcsomag nagyon sok elemével egyet tudunk érteni, sőt van, amiben Magyarország már messze elől járó a javaslatcsomaghoz képest.

A tartalmáról. Egyrészt az online kereskedelemben az előzetes tájékoztatáshoz ír elő pluszintézkedéseket a vállalkozások részére ez a javaslatcsomag. Konkrétan az átláthatóság fokozását írja elő az online piactereken, ami azt jelenti, hogy nagyon gyakran vásárolunk fogyasztótól online piactereken - például Vatera és hasonló honlapokon -, ezek az úgynevezett C2C-vásárlások, tehát fogyasztók és fogyasztók közötti vásárlások. Ilyen esetben nincsen a fogyasztóvédelmi hatóságnak hatásköre, és fontos, hogy lássa a fogyasztó, hogy kitől vásárol, tehát abban az esetben, ha tulajdonképpen egy vállalkozástól vásárol ezen az online platformon - mert előfordulhat az is -, akkor erről tájékoztatni kell, és ez azért fontos, mert ilyenkor a fogyasztó tudja, hogy neki fogyasztóvédelmi jogai lehetnek, tehát élhet majd a fogyasztóvédelmi jogaival.

Ezenfelül a keresési találatokat teszi majd átláthatóbbá ez a javaslatcsomag, ami azt jelenti, hogy ha online rákeresünk valamilyen termékre vagy szolgáltatásra, akkor látnunk kell azt, hogy egy hirdetés eredménye a találati eredmény, vagy pedig úgynevezett természetes keresési eredmény. Nagyon sokszor van, hogy a vállalkozások fizetnek azért, hogy első helyre kerüljenek egy-egy keresőszó által. Tehát ilyenkor egyértelműen kell majd tájékoztatni a fogyasztókat arról, hogy a vállalkozás fizetett azért, hogy előre kerüljön.

Fontos az is, hogy a jövőben tájékoztatni kell a honlapoknak, illetve az online platformoknak a fogyasztókat arról, hogy az uniós jog alkalmazandó-e rájuk. Ez elsősorban a harmadik országbeli vásárlásoknál lesz érdekes - például eBay-,

AliExpress-vásárlásoknál -, hogy ő az uniós jogot alkalmazza-e a fogyasztói szerződéseknel.

Ezenfelül még a közvetítő platformok szerepe egyre inkább erősödik, tehát amikor például kuponos oldalakról vásárolunk, itt pedig tájékoztatni kell majd arról, hogy kivel szemben tudjuk érvényesíteni a fogyasztói jogainkat. Itt gyakran felmerül a kérdés, hogy az adott kuponos oldallal kapcsolatban tudjuk-e érvényesíteni a fogyasztói jogainkat, vagy pedig már magával a vállalkozással. Tehát itt még a vásárlás előtt egyértelmű tájékoztatást kell erről kapnunk.

Bevezeti a vállalkozás és a fogyasztó közötti kommunikációban a chatet, illetve modernebb infokommunikációs megoldásokat a faxnál. Bevezeti az adatalapú szerződést. Ez azt jelenti, hogy nagyon sokszor, ha megadunk adatot, akkor szolgáltatást is vásárolunk, például ingyenes edzésprogramokat vagy ingyenes nyelvleckét. Ilyen esetben tulajdonképpen az adatainkkal fizetünk, és ilyen esetben is lehetőség lesz a 14 napos elállásra annak ellenére, hogy nem pénzzel fizetünk, tehát ez is egy szerződésnek fog minősülni.

Ami pedig számunkra nagyon fontos, hogy volt egy pontja ennek a javaslatcsomagnak, mely szerint a vállalkozó mérlegelheti azt, hogy a 14 napos elállási joggal élhet-e a fogyasztó. Nagyon erős joga a fogyasztónak a virtuális térben való vásárlás során, hogy indoklás nélkül 14 napon belül visszaküldheti a terméket. A javaslatcsomag bevezetné azt, hogy a vállalkozás mérlegelheti-e, hogy a fogyasztó csak kipróbálta ezt a terméket, vagy pedig túlhasználta-e. A magyar kormányzati álláspont ebben az esetben az, hogy ezt nem támogatjuk, hiszen nagyon meglazítaná ezt a 14 napos elállási lehetőséget a fogyasztóra nézve. S a jó hír az, hogy kikerült egyébként a javaslatcsomagnak ez a pont.

Ami még fontos elem az online kereskedelmen túl a „New deal for consumers”-ben, hogy bevezeti a kollektív keresetet uniós szinten. Itt viszont meg kell jegyezni, hogy Magyarországon ez az intézményrendszer már 1998 óta él közérdekű kereset néven, tehát a fogyasztók, illetve fogyasztói szervezetek közérdekű keresetet bármikor indíthatnak a bíróságon. Tehát itt nagyban elől járunk. Viszont a jövőben lehetőség lesz ezt uniós szinten is megtenni.

Hatékony szankciórendszert vezet be ezzel a javaslatcsomaggal az Európai Bizottság, ugyanis azt tapasztalta, hogy nagyon eltérők egyes tagállamokban a fogyasztóvédelmi bírságok, és ezt szerette volna egy szintre hozni, és összehangolt módon megemelni végül is a fogyasztóvédelmi hatóságok szintjét, hogy egyenlő erővel tudjanak szankcionálni majd a jogsértő vállalkozásokkal szemben. Itt is meg kell jegyezni, hogy Magyarország elől jár, hiszen 2016-ban módosítottuk a fogyasztóvédelmi törvényt az online kereskedelemmel kapcsolatban, ahol a szankciókat elég erősen megemeltük. Ennek hatására pedig jelentősen csökkent a jogsértések száma az online kereskedelemben fogyasztóvédelmi szempontból.

Ami nagy előrelépés számunkra, hogy tartalmazza ez a „New deal for consumers” javaslatcsomag a kettős minőség szabályozását, tehát európai uniós bizottsági szinten lesz szabályozva az, hogy tisztességtelen lesz - ugyanis a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvbe kerül bele a kettős minőségről szóló szabályozás -, hogy különböző tagállamokban azonos termékként forgalmazzanak olyan árucikkeket, amelyek összetevői vagy jellemzői jelentősen eltérnek egymástól. Tehát ez a „New deal for consumers” javaslatcsomag tartalma.

A kormányzati álláspont - mint említettem - egyrészt a 14 napos elállással kapcsolatban az, hogy semmiképpen sem tudjuk támogatni, hogy fellazuljon ez a 14 napos elállási jog a fogyasztók részéről, a másik pedig a kettős minőséggel szemben, hogy határozottan támogatjuk, hogy szabályozzuk a kettős minőség jelenségét, és elutasítjuk azt, hogy az Európai Unió területén megjelenjen a kettős mérce. Elfogadhatatlan, hogy

az uniós fogyasztók bármilyen módon megkülönböztetésre kerüljenek. Viszont abban az esetben, ha a nemzeti jogszabályi előírás - például Magyarországon a népegészségügyi célokat szolgáló neta-szabályozás - vagy pedig helyi alapanyag felhasználása miatt eltérő a termékösszetétel vagy a minőség, abban az esetben a fogyasztókat tájékoztatni kell erről. Tehát tudjanak arról, hogy például az adott termékben azért kevesebb a só, mert Magyarországon ezt népegészségügyi okokkal indokoljuk. Viszont az fontos, hogy a csomagoláson valamilyen módon fel legyen tüntetve.

És amit végül elmondanék, hogy március 1-jén, tehát pénteken tárgyalta a COREPER ezt a javaslatcsomagot, és az elnökség, a román elnökség megkapta a mandátumot a trilógusok megkezdésére. És ami jó hír, hogy a 14 napos elállással kapcsolatos javaslat kikerült, tehát itt elfogadták teljes mértékben a magyar kormányzati álláspontot. Más tagállamok is támogatták ezt az irányt.

A másik jó hír pedig az, hogy a kettős minőség jelensége, illetve szabályozása a normaszövegbe került bele, tehát továbbviszik úgy a javaslatcsomagot, hogy a kettős minőséget a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvben szabályozzák. Ennyit gondoltam, nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen ezt a teljesen kerek és egész tájékoztatást. Kérdezem államtitkár urakat, hogy kívánják-e kiegészíteni. *(Jelzésre:)* Akkor kérem, tegyék meg most!

Dr. Gyimesi Tamás Ferenc kiegészítése

DR. GYIMESI TAMÁS FERENC helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az Igazságügyi Minisztérium részéről az igazságügyi és magánjogi jogalkotásért felelős helyettes államtitkárság tekintetében is elmondható, hogy az államtitkár asszony által képviselt szempontokat az Igazságügyi Minisztérium is támogatja, kiemelten a fogyasztói érdekek magasabb védelmét.

E körben helyettes államtitkárságunkat kifejezetten a kötelmi jogi vonatkozásai érintik az irányelv-módosításoknak. Itt olyan szempontokra kell kiemelten figyelmet fektetnünk, mint az online kereskedelmi ügyletek kapcsán biztosítandó jogvédelem, a szerződéses kapcsolatok kiszámíthatósága és a szerződésen alapuló igények hatékony érvényesítése.

Ezek keretében helyettes államtitkárságunk a tájékoztatási kötelezettséget és az elállási jogot vizsgálta és figyeli folyamatosan az irányelv aktuális szövegeinek változása során. Részünkről a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény és a fogyasztók és vállalkozások közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014-es kormányrendelet az, amely érintett lehet majd az irányelv átültetése során.

Hangsúlyozni szeretnénk azt, hogy tekintettel arra, hogy az online kereskedelem, a technológia jelenik meg az irányelv-javaslatokban, ilyenkor mindig figyelemmel kell lenni kiemelten arra is, hogy a polgári törvénykönyvünk egy dogmatikailag szilárd, absztrakt szintet szabályoz. A technológiánál, a dogmatikai szilárdságnál és az absztrakt jogszabályi szinteknél mindig figyelemmel kell lenni arra, hogy ezen újítások miként kerülnek átültetésre egy kódexbe.

Éppen ezért helyettes államtitkárságunk már többször megvizsgálta az átültetendő szabályokat, s jelenleg az látszik kirajzolódni, hogy főleg a kormányrendeleti szintű jogalkotás, jogszabály-módosítás az, amely fel fog merülni, és kormányrendeleti szinten kívánjuk majd e szabályokat átültetni, legyen az akár a tájékoztatási kötelezettség az államtitkár asszony által is említett online platformok tekintetében, az online piacterek tekintetében, amikor ez az online piactér például tájékoztatni köteles a fogyasztót, hogy a fogyasztó éppen egy másik fogyasztóval vagy egy vállalkozással köt

szerződést. De az elállási jog kérdése is e körbe sorolható, amit adott esetben reményeink szerint kormányrendeleti szinten meg tudunk valósítani. És az új értelmező rendelkezések beépítése a magyar jogrendszerbe is reményeink szerint kormányrendeleti szinten megvalósítható, hiszen maga ez az online piactér is egy új jogintézmény, vagy félig-meddig új jogintézményként tekinthető a kormányrendeletben.

Kiemelt figyelmet kell fordítanunk arra is, amit államtitkár asszony is kiemelt, hogy a szolgáltatás ellenértéke gyakori esetekben egy adat, személyes adatok szolgáltatása lesz. Erre is kiemelt figyelmet kell majd fordítani majd az átültetés és a jogalkotás során. Köszönöm, ennyivel szerettem volna kiegészíteni.

ELNÖK: Köszönjük szépen ezt a kiegészítést. Kérdezem államtitkár urat. Tessék parancsolni!

Dr. Nemessányi Zoltán kiegészítése

DR. NEMESSÁNYI ZOLTÁN helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az Igazságügyi Minisztérium részéről még a termékek kettős minőségével kapcsolatban engedjenek meg nekem államtitkár asszony nagyon átfogó beszámolójához egy rövid kiegészítést!

Ahogy államtitkár asszony is mondta, ez kifejezetten magyar kezdeményezésre került bele ebbe az irányelv-tervezetbe, visegrádi országok karolták fel ezt a kezdeményezést, és zömmel kelet-európai országok álltak mellé. Voltak törekvések a különböző tagállamok részéről, hogy ez a törekvés, hogy megengedhetetlen a kettős minőség, megengedhetetlen az, hogy a kelet-európai államokban alacsonyabb minőséggel forgalmazzanak ugyanolyan terméket, ugyanazt a benyomást keltve a kelet-európai fogyasztókban, mint hogyha az egy nyugat-európai termékkel azonos termék lenne. Ezzel kapcsolatban volt némi ellenállás az irányelv tárgyalása során, erre is utalt államtitkár asszony, hogy volt egy ilyen törekvés, hogy ez csak a preambulumban jelenjen meg, kisebb, normatív értékkel.

Most a legutóbbi forduló kapcsán arról az eredményről lehet beszámolni, hogy ez mindenképpen a normaszövegben fog szerepelni, ami egy hatalmas tárgyalási eredmény. Ennyivel szerettem volna csak kiegészíteni, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a tényleg részletes tájékoztatót. Szeretnék gratulálni államtitkár asszonynak, ahogy említette, hogy a magyar kezdeményezést elfogadták.

Ebből is látszik, hogy ha a visegrádi négyek ha mellénk állnak - hármak, együtt leszünk négyek -, akkor sokkal erősebbek vagyunk, mint egyedül. Úgy hiszem, hogy ez a tény is bizonyítja, hogy a magyar diplomácia sikeresen működik az európai uniós szakpolitikák alakításában is. Ez, ha szabad ezt mondanom, egyfajta favágás, hiszen szakpolitikákról van szó, részletkérdésekről van szó. Alapjaiban befolyásolhat egy-egy uniós jogszabályt is, és annak az eredménye nem mindegy, hogy magyar polgárokat, az újonnan csatlakozott tagországok polgárait hogyan is érinti.

Korábban már hallottunk erről a kettős mércéről, és valóban „nagy öröm” számunkra - idézőjelbe téve -, hogy ezt az Európai Unió szervei megpróbálják kiküszöbölni, hiszen itt egyfajta csalásról van szó, ha úgy tetszik, a multinacionális cégek a saját pozíciójukat próbálják védeni, különösen a keleti tagországokkal szemben, éppen a mi tudatlanságunkból kifolyólag. Ki gondolta volna 5 évvel vagy 8 évvel ezelőtt, hogy kettős mércét alkalmaznak, és valóban ez már korábban kampánytéma is volt, ha úgy tetszik, az élelmiszer-biztonság szempontjából, hogy vizsgálatokat indítottak, éppen magyar kezdeményezésre, bizonyos élelmiszerek kapcsán, hogy ugyanazon árurol van szó, és annak a minősége Ausztriában és 30 kilométerre, a határ másik oldalán lévő

Sopronban pedig, nem mondok most nevet, hogy melyik multinacionális cégnél, de milyen összetevőkből áll.

Úgy hiszem, hogy itt is temérdek munkánk van. Az időnk eléggé előrehaladt. Jelezték képviselőtársaim, hogy menniük kell egyéb ülésekre. Én szeretném megköszönni államtitkár asszonynak és államtitkár uraknak a munkáját, és biztos vagyok benne, hogy vissza fogunk még térni erre a témára.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság következő ülésére előreláthatólag 2019. március 18-án, tehát 2 hét múlva, 10 órától kerül sor, ebben a teremben. A napirendi pontok még egyeztetés alatt állnak.

Az ülés berekesztése

Köszönöm képviselőtársaimnak a megjelenést, az ülést bezárom. Vizontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 19 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Nánásiné Czapári Judit és Madarász Mária